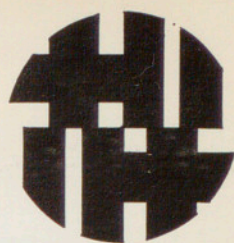

GASETA MUNICIPAL DE BARCELONA

Núm. 23 - Any LXVII

20 d'Agost de 1980

Es publica cada 10 dies

Depòsit legal B. 1824 - 1958

PREU DE SUBSCRIPCIÓ

Barcelona, anual	500 pessetes
Número corrent	15 "

ADMINISTRACIÓ I SUBSCRIPCIÓ

Gaseta municipal - Av. Portal de l'Àngel, 8-10, 3.^a
La correspondència s'adreçarà a l'Il·lm. senyor Secretari general de l'Ajuntament de Barcelona.

SUMARI

	<u>Pàgines</u>
Consell Plenari (Sessió Extraordinària) 14-III-1980	611
Consell Plenari (28-III-1980)	613
Publicacions i Disposicions Oficials	629
Anuncis Oficials:	
Ajuntament de Barcelona	631

CONSELL PLENARI

(Sessió Extraordinària)

Al Saló de la Reina Regent de la Casa Consistorial de la Ciutat de Barcelona, el catorze de març de mil nou-cents vuitanta, es reuneix el Consell plenari en sessió extraordinària sota la presidència de l'Excm. Sr. Alcalde, Narcís Serra i Serra, i hi concorren els Ilhms. Sr. Tinent d'Alcalde, Pasqual Maragall i Mira, Josep Miquel Abad i Silvestre i Josep Maria Cullerell i Nadal, els Ilhms. Srs. Regidors, Josep Ignasi Urenda i Bariego, Jordi Vallverdú i Gimeno, Justinià Martínez i Medina, Rafael Pradas i Camps, Francesc Borrell i Mas, Albert Serratosa i Palet, Josep Maria Pujadas i Porta, Santiago Sánchez i Pradell, Maria Francesca Masgoret i Llardent, Cèsar Lopez i Vera, Lluís Reverter i Gelibert, Gonçal Crespo i Prieto, Mercè Sala i Schnorkowski, Pau Cernuda i Barrios, Jacint Hument i Palet, Enric Truño i Lagares, Raimon Martínez i Fraile, Josep Octavio i Fabregat, Jordi Conill i Valls, Núria Gispert i Feliu, Miquel Bonilla i Ruiz, Ricard Boix i Junquera, Maria Eugènia Sánchez i Carrete, Francesc Xavier Millet i Tusell, Antoni Comas i Baldellou, Albert Pons i Valon, Josep Thio i de Pol, Josep Maria Comalrena de Sobregrau i Gal, Francesc Blanch i Terradas, Jordi Guillen i Montenegro, Carles Soldevila i Rodríguez, Joan Hortala i Arau i Frederic Rahola i Agude, assistits pel Secretari general, Jordi Baulies i Cortal.

Hi es present l'Interventor accidental, Sr. Josep Aymar i Costa.

Excusen llur assistència els Ilhms. Srs. Felip Solé i Sabarís i Carles Güell i de Sentmenat, absents de la Ciutat i Josep Miró i Ardevol per malalt.

La Presidència obre la sessió a les dotze hores i set minuts.

S'acorda:

HISENDA I PRESSUPOSTOS

Aprovar de conformitat amb el que estableix el Reial-Decret-Llei 1/1980, de 25 de gener, el Pressupost extraordinari de Liquidació de Deutes de 1979 per un import anivellat de 28.766.528.700 pessetes, que correspon quant a 15.143.541.680 pessetes a deutes municipals i quant a ptes. 13.622.987.020 als déficits, a assumir per l'Ajuntament, de les empreses privades municipals «Transportes de Barcelona, S. A.» i «Ferrocarri Metropolità de Barcelona, S. A.» donat l'esmentat Pressupost mitjançant l'operació de crèdit amb el Banc de Crèdit Local d'Espanya, segons determina l'esmentat Decret-Llei; facultar l'Excm. Sr. Alcalde i en el seu cas, el membre que en dret el substitueixi, per

atorgar tota la documentació que precisi l'operació o l'aveng que sobre ella pugui concedir-se.

En relació al precedent dictamen, el Tinent d'Alcalde d' Hisenda i Pressupostos explica que el Pressupost extraordinari de Liquidació de Deutes 1979 comprèn tres grans epígrafs: el déficit del Pressupost Ordinari, el déficit de les Companyies municipals de Transports públics, i el déficit extrapressupostari derivat del reconeixement de crèdits aprovats a la sessió precedent; que l'Administració Central li comunicà ahir telefònicament que dins l'esmentat Pressupost s'hi podia incloure el «deute», és a dir, obligacions no relatives a pressupostos de Liquidació de Deutes, així com l'amortització dels déficits de les empreses municipals de Transports, els quals segons el Reial-Decret 115/1979 no hi tenien cabuda; que tot això obligà a modificar l'import del Pressupost en debat el qual quedà fixat definitivament en 28.766 milions de pessetes, xifra que comprèn algunes partides eliminades erròniament del Pressupost de Liquidació de Deutes de 1978 per l'Administració Central; que en, canvi s'ha omès la incorporació de la càrrega financera de 1975, que també li fou indicada per telèfon, perquè fer-ho hauria equivalgut a admetre el trencament del compromís acceptat pel Ministre d'Administració Territorial, segons reflecteix el Diari de sessions del Congrés de Diputats, en el sentit que l'esmentada càrrega seria assumida per l'Estat. Acaba fent una crida al sentit de responsabilitat dels Centristes i demanant que malgrat comprendre partides que aquest grup no ha votat positivament, el dictamen sigui aprovat per unanimitat.

El Sr. Pujadas assenyala que l'anàlisi del Pressupost revela que hi han conceptes com revisions de preus per obres de primer establiment o que haurien d'haver donat lloc a l'imposició de contribucions especials, que, de conformitat amb l'article 1, 2 b) no podien incloure-s'hi, però que atès al volum dels deutes i la necessitat d'evitar el bloquejament de l'execució del Pressupost Ordinari el seu grup votarà positivament el dictamen perquè aquesta és la solució més favorable als interessos de la Ciutat, sense que amb aquesta actitud contradeixin la posició presa de les Juntes generals tant del Ferrocarril Metropolità com de Transports de Barcelona i a la sessió ordinària precedent, ja que amb aquella volien fer palesa a la seva valoració negativa d'una gestió que es plasmava en uns balanços i uns comptes de pèrdues i guanys.

El Sr. Boix observa que el Pressupost extraordinari de Liquidació de Deutes és una figura anòmala, incompatible amb el funcionament plenament normalitzat dels Ajuntaments, motiu pel qual hauria d'ésser la última vegada que s'utilitza, en

cara que no creu que sigui així. Espera que el grup centrista recolzarà en tot moment les negociacions perquè l'Administració Central accepti sense retalls el Pressupost i perquè es millori la legislació a fi que no sigui necessari recórrer novament en aquesta mena de solucions.

El Sr. Alcalde abona les paraules del Sr. Boix tot precisament que caldrà negociar també amb l'Administració estatal un calendari de lliuraments a compte de l'indicat Pressupost per tal de poder establir un pla de tresoreria que permeti que el 31 de desembre d'enguany s'hagin satisfet tots els deutes de 1979.

S'aprova el dictamen per unanimitat i, per tant, amb els quòrums dels arts. 2, 2 del Reial-Decret 115/1979 i 21,2 de la Llei de Règim especial del Municipi.

La Presidència suspén la sessió a les dotze hores i vint-i-tres minuts tot anunciant que continuarà al final de la sessió fixa i ordinària també convocada per avui.

Prossegueix la sessió a les vint-i-una hores i vint-i-vuit minuts, amb assistència de tots els membres relacionats al començament més els Regidors senyors Francesc Martí i Jusmet, Agustí de Semir i Rovira i Ramon Martinez i Callen.

Aprovar el projecte de Pressupost extraordinari per a nodrir l'especial d'Urbanisme de 1980, per un import anivellat de pessetes 10.000.000.

El Sr. Cullell comenta que l'estat de despeses de l'indicat Pressupost comprèn dues partides: una de 9.500 milions per a nodrir el pressupost d'Urbanisme d'enguany, y un altre de 500 milions, per cobrir les despeses que puguin ocasionar les operacions de crèdits concertades per finançar-lo; i que els ingressos sortiran de dues formes: emissió de dente quant a 3.500 milions, i operacions de crèdit quant als altres 6.500 milions que s'ha previst de col·locar al mercat exterior de capitals puix l'interior no està en disposició d'assumir aquesta operació per a la qual ja existeixen diverses ofertes i s'ha pensat recórrer, per evitar els riscos de les fluctuacions monetàries, a una cistella de diverses divises i al sistema de liquidesa variable.

S'aprova el dictamen amb els vots en contra dels Srs. Pujadas, Comalrena de Sobregrau, Guillén, Blanch i Soldevila.

El Sr. Alcalde remarca que les sessions d'avui són exponent de l'esforç de les diverses Àrees per tirar endavant, amb claredat i rectitut aquest Ajuntament i agraeix la presència dels representants dels mitjans de comunicació social a qui demana que transmetin al ciutadà la voluntat de treball de l'Ajuntament.

S'aixeca la sessió a les vint-i-una hores i trenta-cinc minuts.

HISENDA I PRESSUPOSTS

El Sr. Pujadas assenyalava que l'anàlisi del Pressupost revela que hi han conceptes com revisions de preus per obra de primer establiment o que haurien d'haver donat lloc a l'imposició de contribucions especials que de conformitat amb l'article 1.2 b) no podien imposar-se-hi però que té el volum dels deutes i la necessitat d'estar al dia en el pagament de l'especial del Pressupost Ordinari el seu grup votava positivament el dictamen per que aquesta és la solució més favorable als interessos de la Ciutat, sense que amb aquesta actuació s'incrementi la posició preu de les línies generals tant del Ferrocarril Metropolità com de Transport de Barcelona i a la sessió ordinària procedent ja que amb aquesta solució les pèrdues a la seva càrrega són negatives d'un costat que es plasma en un balanç i uns comptes de pèrdues i guanyos.

Després de conferenciar amb el que estableix el Reial-Decret 1 del 1980 de 25 de gener, el Pressupost extraordinari de liquidació de Deutes de 1979 per un import anivellat de 28.766.328.700 pessetes que correspon quant a 15.143.241.000 pessetes a Deutes municipals i quant a 13.623.087.700 als deutes a assumir per l'Ajuntament de Barcelona. Les pèrdues municipals d'Transport de Barcelona s'ajusten a l'especial d'Urbanisme de Barcelona. A la sessió ordinària procedent ja que amb aquesta solució les pèrdues a la seva càrrega són negatives d'un costat que es plasma en un balanç i uns comptes de pèrdues i guanyos.

CONSELL PLENARI

Al Saló de la Reina Regent de la Casa Consistorial de la Ciutat de Barcelona, el vint-i-vuit de març de mil nou-cents vuitanta, es reuneix el Consell plenari, en sessió ordinària sota la presidència de l'Excm. Sr. Alcalde, Narcís Serra i Serra, i hi concorren els IHms. Srs. Tinentes d'Alcalde, Pasqual Maragall i Mira, Josep Miquel Abad i Silvestre i Josep, Maria Cullell i Nadal, els IHms. senyors Regidors, Francesc Martí i Jusmet, Josep Ignasi Urenda i Bariego, Jordi Vallverdú i Gimeno, Felip Solé i Sabarís, Justinià Martínez i Medina, Rafael Pradas i Camps, Francesc Borrell i Mas, Josep Maria Pujadas i Porta, Josep Miró i Ardèvol, Santiago Sánchez i Pradell, Cèsar Lopez i Vera, Lluís Reverter i Gelabert, Gonçal Crespo i Prieto, Pau Cernuda i Barrios, Jacint Humet i Palet, Enric Trunó i Lagares, Raimon Martínez i Fraile, Josep Octavio i Fabregat, Jordi Conill i Valls, Núria Gispert i Feliu, Miquel Bonilla i Ruiz, Ricard Boix i Junquera, Maria Eugènia Sánchez i Carretè, Francesc Xavier Millet i Tusell, Antoni Comas y Baldellou, Albert Pons i Valon, Josep Thió i de Pol, Josep Maria Comalrena de Sobregrau i Gal, Francesc Blanch i Terradas, Jordi Guillen i Montenegro, Carles Soldevila i Rodriguez i Frederic Rahola i Aguadé, assistits pel Secretari general, Jordi Baulies i Cortal.

Hi és present l'Interventor accidental, Sr. Josep Maria Aymar i Costa.

Excusen llul assistència els IHms. Srs. Regidors, Albert Serratos i Palet, Maria Francesca Masgoret i Llardent, Mercè Sala i Schnorkowski, Ramon Martínez i Callén, Carles Güell i de Sentmenat i Joan Hortalà i Arau.

La Presidència obre la sessió a les deu hores i quaranta-dos minuts.

En llegir-se les actes de les dues sessions precedents celebrades el proposat dia 14 de març el Sr. Pujadas demana que, per a més claredat, a la relativa a la sessió ordinària, i abans de la constatació que els donà l'Alcaldia, es reproduïxin les seves objeccions formals sobre les convocatòries de les sessions celebrades aquell dia, allegades per ell durant la Junta general del Ferrocarril Metropolità de Barcelona amb el caràcter de prèvies a totes les sessions d'aquell dia; i fa avinent que a l'acta relativa a la sessió extraordinària no es reflecteix el vot contrari per part dels Regidors del seu grup al dictamen relatiu al Pressupost extraordinari per a nodrir l'especial d'Urbanisme. El Sr. Alcalde accedeix a la petició i el Secretari general observa que per altra banda les indicades manifestacions quedaven reflectides en el moment processal en què es produïren, és a dir, a l'acta de la corresponent Junta general; i que quant a la segona acta s'ha sofert un error material que serà degudament rectificat. El Sr. Sánchez i Pradell demana que

l'acta de la primera sessió es faci constar la seva absència del Saló de sessions durant el debat i aprovació del dictamen relatiu a la Plantilla de funcionaris, petició que accepta la Presidència; i el Sr. Pons i Valon suggereix que abans de cada votació convindria comprovar quins són els Regidors presents, i formula diverses correccions d'estil a la seva intervenció relativa a la Subàrea d'Esports, del Programa d'Actuació per a 1980. El Secretari general recorda que els Regidors han de sol·licitar la vènia de la Presidència per absentar-se del Saló de sessions.

S'aproven les actes de les dues sessions anteriors, fixa i ordinària i extraordinària, celebrades el 14 de març de 1980, amb les modificacions demanades pels Srs. Pujadas, Sánchez i Pradell i Pons.

S'acorda:

Aprovar el Pressupost del Patronat municipal de Guarderies infantils per a 1980, per un import anivellat de 417.700.000 pessetes.

En relació al dictamen anterior, el Regidor-President del Patronat municipal de Guarderies infantils, Sra. Gispert, explica que l'import d'aquest Pressupost s'aplica a subvencionar les guarderies tutelades pel tal de cobrir la diferència entre llurs ingressos i despeses, i a afrontar els costos de les guarderies pròpies i l'administració del Patronat, així com a atendre les inversions necessàries en les guarderies avui existents i en les de nova creació; i que els recursos estan constituïts per una aportació municipal de 320 milions, per una subvenció estatal de 14 milions i per les aportacions dels pares dels infants.

El Sr. Blanch pregunta el nombre d'empleats de direcció i administració del Patronat i la senyora Gispert li dona una relació individualitzada d'aquests càrrecs i llurs remuneracions. El mateix Regidor vol conèixer la distribució de la part. 10 que puja 17.794.000 pessetes i la Sra. Gispert respon que 6.500.000 pessetes es destinaran a pagar uns assessors pedagògics per a les diverses llars, pessetes 1.600.000 a la coordinació de la Secretaria del Patronat, 4.500.000 pessetes al nou projecte de la guarderia Gaudí, 700.000 pessetes a l'ampliació de la guarderia Cargol, i 1.300.000 pessetes a l'equipament de la mateixa guarderia i 3.320.000 pessetes al manteniment de la guarderia Llobregós. A la vista d'aquestes dades, el Sr. Blanch opina que les despeses de direcció i administració són una mica altes i que la rúbrica de la partida 10 dona a entendre que es dedicarà a estudis tècnics sobre la infància i no pas a subvencionar guarderies; la Sra. Gispert recalca el fet que amb aquesta partida es sufragaran estudis de millores psicopedagògiques.

El Sr. Thió creu que convindria reflectir a l'acta el desgloss de l'esmentada part. 10 per tal de seguir-ne la gestió, i el Sr. Alcalde ofereix de trametre als

Regidors un detall de les previsions que donen suport a cada partida.

El Sr. Serra destaca també la preocupació de l'Ajuntament per contenir les despeses en aquest camp i per evitar que les subvencions es concentrin en les guarderies avui existents així com el fet de preveure, per primera vegada, una aportació dels pares, circumstància que obligarà a un estricte control de costos, tot això a fi d'esmençar els recursos de la manera més eficient.

S'aprova per unanimitat, el Pressupost del Patronat municipal de Guarderies infantils.

Crear el Patronat Municipal de Disminuïts físics, amb el caràcter de Fundació Pública, amb personalitat Jurídica i patrimoni propi, de conformitat a les normes establertes en les normes establertes en els articles 85 y 88 del Reglament de Serveis de les Corporacions locals; i aprovar els Estatuts pels quals haurà de regir-se l'esmentada fundació i que figuren al document adjunt.

Per absència del Regidor-Conseller de Serveis socials, defensa aquest dictament el Tinent d'Alcalde d'Organització i Programació, Sr. Maragall, dient que el tema de la creació del Patronat municipal de Disminuïts físics fou ajornat a la darrera sessió per tal de poder acompanyar els Estatuts amb una memòria sobre la gestació i objectius de la Institució, la història de la qual arrenca del 1976 si bé les consignacions per atendre aquests objectius eren més teòriques que reals mentre que ara es disposa d'una previsió de 5 milions en el Pressupost d'Infraestructura i Equipaments Socials i una altra de 12.500.000 en el Pressupost d'enguany, quantitats que permetran sufragar, d'una banda, la confecció dels cens de disminuïts físics, també subvencionada en 9.500.000 pessetes per part del SEREM, i engegar, a partir de la tardor, el funcionament del Patronat la plantilla del qual, però, entén que convindria concretar-la l'any que ve, ja que les tasques inicials poden ésser desenvolupades per un gerent designat entre el personal municipal. Acaba demanant del Consistori l'aprovació del dictamen que representa la culminació dels esforços de l'Assemblea dels Disminuïts físics si bé la fórmula d'un Patronat, pel seu regust paternalista, no plasma ben bé la filosofia del nou Ajuntament en aquest camp en el qual caldrà reclamar també la contribució de l'Estat i de la Generalitat.

El Sr. Blanch, pel Partit dels Centristes de Catalunya, es mostra decididament favorable a l'aprovació de la proposta i sosté la conveniència de tirar també endavant el Patronat de Disminuïts psíquics, els Estatuts del qual, aprovats durant l'època de l'Alcalde Socias, no han tingut fins ara, causes que ignora, efectivat; recorda que l'art. 49 de la Constitució proclama una política de protecció, de rehabilitament i d'integració dels disminuïts físics, dels sensorials i dels psíquics. Conseqüentment, afirma la necessitat d'emprendre en aquest camp una colla d'accions com la reforma de l'article 380 del Codi civil, la modificació de la Llei de Perillositat social, la formació d'un cens dels disminuïts psíquics i la millora del subsidi per fills minusvàlids, entretant, i de coordinar els esforços dispersos de les associacions de pares.

La Sra. Sánchez i Carreté considera que la forma jurídica de Patronat era vàlida uns quants anys endarrera com a instrument de lluita però avui té el risc d'una certa marginació ja que en atribuir la responsabilitat sobre aquest tema a una Àrea concreta, les altres com Ensenyament i Urbanisme podrien desentendre-se'n; i que caldrà, doncs, re-

visar dintre d'un temps aquesta configuració per evitar, a més, el paternalisme.

El Sr. Alcalde abona les paraules de la Sra. Sánchez i Carreté expressant que sovint el Consistori es veu llastat per fets heredats del passat que són incompatibles amb una òptica democràtica i així algunes iniciatives, com la del Patronat de Disminuïts psíquics, han quedat aturades perquè la seva configuració primitiva on la participació dels afectats supliria la manca de legitimitat democràtica, era contradictòria amb la plena representativitat democràtica, que és irrenunciable, del nou Ajuntament; que per altra part, en uns primers moments de rodatge i quan encara no es disposa d'un cens dels minusvàlids físics, la solució d'un Patronat li sembla adient sense perjudici de reconsiderar-la més endavant.

El Sr. Boix comunica que en matèria d'urbanisme s'està discutint amb els representants dels disminuïts físics la modificació de les Ordenances metropolitanas d'Edificació; que les previsions d'habitatges especials per a minusvàlids estan pendents del cens d'aquests, que ha d'ésser una tasca prioritària del Patronat; i que les diverses Àrees han encetat ja actuacions per millorar les condicions de vida d'aquests ciutadans.

El Sr. Blanch expressa la seva conformitat amb les paraules del Sr. Alcalde i el desig de vertebrar quan més aviat millor la protecció dels disminuïts psíquics, que no prejutja si aquesta ha de revestir el caràcter de Fundació o de Servei.

El Sr. Maragall significa que el Patronat de Disminuïts físics fou creat per acord plenari del 31 de juliol de 1978 però no ha tingut efectivitat; que l'Estat també s'ha de sentir compromès amb l'acció protectora d'aquests ciutadans en lloc de refiar-se de les iniciatives de l'Ajuntament, la participació del qual ha de quedar perfectament acotada; i que l'opció entre Fundació o Servei municipal ha d'ésser decidida pel Consell plenari en el sentit d'avançar vers uns serveis municipals amb autogestió per part dels ciutadans, que facin innecessàries fórmules d'intervenció intermedies.

El Sr. Humet assenyala que l'Àrea de Transports ha treballat per facilitar l'accés dels minusvàlids als transports públics i amb 10 microbusos es presta una tasca molt positiva tant pel comportament del personal com pel nombre de passatgers traslladats però que cal regularitzar la forma de sufragar aquest servei, que no ha de recaure exclusivament sobre les empreses de Transports.

S'aprova la creació del Patronat i els seus Estatuts.

Informe sobre les Companyies dels Transports municipals i debat de les diverses proposicions presentades.

La Presidència puntualitza que per causa de la complexitat de l'Ordre del dia de la darrera sessió no pogueren ésser debatudes diverses mocions sobre el tema dels Transports municipals que, exceptuant les retirades pels seus signants, se sotmeten ara a la consideració del Consistori en forma de proposicions; que la política dels Transports públics municipals presenta dos objectius prioritaris: la millora de la qualitat del servei i la reducció dràstica dels dèficits de les companyies, objectius que poden ésser inconciliables entre ells si altres administracions (Estat i Generalitat), no contribueixen a trobar solucions; que fixar uns mecanismes de debat per exposar les opinions dels diversos grups i Regidors, de les quals se'n derivaran unes intruccions a les companyies perquè la capa-

ciutat de decisió de la Ciutat de Barcelona radica, de forma indelegable i irrenunciable, en aquest Consell plenari sortit d'unes eleccions democràtiques; que el debat començarà, doncs, amb l'explicació de les propostes pendents i de la posició dels diferents grups sobre el tema, s'emprendrà després la discussió sobre els diversos punts concrets suscitats durant la fase anterior i resolzant-la, quan calgui, amb els informes de les companyies, i la votació per últim de les conclusions; que es tracta, almenys, d'encetar un tema que, sense cap ànim dilatori, pot ésser abordat amb dos temps: ara i a la propera reunió estatutària de les Juntes generals d'ambdues empreses que s'ha de celebrar abans del 30 d'abril; circumstància que permetrà disposar ja de dades concretes.

Proposta signada pels Regidors Srs. Cullell, Millet i Comas:

1) Recolzar en forma expressa els acords dels Consells d'Administració de les Companyies de Transports municipals, respecte al Conveni col·lectiu recentment homologat per la Conselleria de Treball de la Generalitat, i al projecte de reestructuració.

2) Instar als Regidors del Municipi que formen part dels Consells d'Administració d'ambdues Companyies, que mantinguin una actuació coherent en el sí d'aquells Consells, en els quals hi són com a representants d'aquesta Junta General i, per tant, del Consistori. La reiteració d'aquestes actituds contradictòries motivarà la cessació com a Consellers de les respectives Companyies.

3) Condemnar enèrgicament la recent vaga dels Transports Públics de Barcelona, per creure que el dret de vaga no té res a veure ni amb la coacció ni amb les destrosses que es varen produir en el material mòbil en el transcurs de la jornada.

4) Urgir de l'Administració Central el compliment de les seves promeses en matèria de transports respecte a la Ciutat de Barcelona, tot reclamant un tractament equiparable amb el recentment atorgat als Transports de Madrid.

5) Emplaçar l'Administració Central davant del poble de Barcelona perquè no retengui i de manera urgent presenti a tramitació al Congrés de Diputats, un projecte de Llei de Finançament de transports públics que, tot fixant els dèficits tolerables com a conseqüència del preu polític del servei, determini una forma més equitativa de finançament dels esmentats dèficits.

El Sr. Cullell explica que el problema dels Transports és gravíssim i que els fets enecdotics produïts recentment són només la punta visible de l'iceberg: hi ha un problema de fons; que els dèficits progressius de les Companyies són insostenibles per més temps i urgeix trobar una sortida en aquest atzucac; que el seu Grup dona el seu suport exprés als acords dels dos Consells d'Administració relatius als convenis col·lectius homologats per la Conselleria de Treball de la Generalitat i a la reestructuració de les empreses però no a la gestió general dels esmentats Consells tant és així que els llocs que Convergència Democràtica de Catalunya hi té atribuïts queden a disposició de l'Alcaldia per fer possible la remodelació d'aquests òrgans; que les instruccions que avui se'ls imparteixen han d'ésser vinculants per als seus membres, és a dir, han d'implícitament la cessació d'aquells que les incompleixen; que cal urgir de l'Administració Central el com-

pliment de la promesa de donar-nos igual tracte que a Madrid i també la fixació d'un calendari sobre el lliurament dels diners, que podria comportar un estalvi d'uns 100 milions; que cal apresar també la presentació del projecte de llei sobre el finançament dels transports públics, que després d'assenyalar els dèficits tolerables atès el caràcter de servei públic dels sistemes de transport urbà i el del preu polític de les seves tarifes, determini la forma de cobrir les diferències que es produeixin per tal que no recauguin exclusivament sobre les espatlles del ciutadà.

Propugna també el Cullell les següents mesures: l'establiment d'un pla d'inversió en els transports públics; la contenció dels dèficits en els termes monetaris actuals, la qual cosa comportaria una reducció del 14 per 100 en termes reals; l'amortització de places a conseqüència de jubilacions, mesura que podria afectar a 200 llocs en els Autobusos i a 100 llocs en el Metro; la reordenació dels mètodes de treball ja que altrament l'entrada en vigor de l'Estatut del Treballador podria representar una pèrdua addicional de l'ordre dels 660 milions de pessetes; i la condemna de les obstruccions al treball produïdes durant la darrera vaga —no aquesta en sí mateixa com dona a entendre la proposta— car la Corporació, com a representant de la Ciutat ha de donar una explicació al poble de Barcelona pels fets esdevinguts el passat dia 4.

Proposta signada pels Regidors Abad, Pradas i Martínez i Medina que referint-se a Transports de Barcelona, S. A. i Ferrocarril Metropolità de Barcelona, S. A., demanen:

«Que es convoqui la celebració en el termini de 30 dies d'una Junta General per debatre per debatre i prendre acords, si s'escau, sobre els següents temes.

1. Funció dels transports urbans en el conjunt de la xarxa metropolitana.

2. Definició dels objectius funcionals de la companyia en coherència amb el punt 1 i fixació de les línies mestres de la seva reestructuració interna, tant en els aspectes tècnics, laborals i de gestió, com els que afecten a la millora del servei directe a l'usuari.

3. Conseqüent elaboració d'unes bases que serveixin com a punt de referència de l'opinió de l'Ajuntament de Barcelona a les Comissions que sobre el tema estan establertes a nivell de la Generalitat de Catalunya i de la Corporació Metropolità de Barcelona.

Tanmateix, traslladar-les als parlamentaris catalans membres del Congrés de Diputats de l'Estat així com, en el seu moment, als membres del Parlament de Catalunya a fi i efecte que puguin ésser considerades en el procés d'elaboració de la necessària nova legislació sobre els transports públics.»

El Sr. Bonilla, després de distingir entre la política de transport públic a la Ciutat, atribuïda al Consell plenari per la seva qualitat d'òrgan suprem del Municipi, i la reordenació de les Empreses municipals de transport atribuïda també al mateix Consell plenari però constituït en Junta general d'aquelles, i de reconèixer la conveniència de plantejar-se ara aquest darrer tema, manifesta que convé emprendre la unificació d'ambdues Companyies nomenant un director d'explotació per a cada una d'elles i un altre director per a cada un dels sectors comuns. Opina que les directrius enumerades pel

Sr. Cullell són coincidents amb els objectius comuns i amb els específics per a cada empresa (determinats pels respectius Consells d'Administració), que persegueixen la millora tecnològica i la renovació del Parc mòvil i que han estat recollits als Pressupostos corresponents; que s'han de fixar els sistemes de finançament d'aquest programa i també la manera d'aconseguir la màxima rendibilitat amb el mínim cost mitjançant la reestructuració de les empreses la qual cosa exigeix guanyar prèviament la voluntat del personal afectat, altrament seria necessari emprar fórmules autoritàries; que aquest propòsit topa amb la desconfiança dels treballadors envers les Companyies dins de les quals existeix un cert corporativisme i amb la crisi econòmica del país i amb la confrontació sindical que vivim; que els treballadors tenen gran vocació democràtica ben palesa amb la seva lluita per les llibertats i per això la negociació entre l'Ajuntament i les Centrals Sindicals per traçar un conveni marc arribà ràpidament a un acord basat en tres punts: el manteniment del poder adquisitiu dels salaris, la revisió salarial en consonància amb els Pressupostos aprovats, i la reestructuració de les empreses amb participació dels treballadors; que després, però, es van cometre els següents errors: desdir-se d'aquest acord marc que en termes econòmics representava l'estalvi de centenars de milions quant a la retribució de les hores extraordinàries i de les festes, signar el conveni quan encara no estava arceptat per tots els representants dels treballadors i promulgar-lo sense haver donat resposta al sector disconforme; que tots aquests errors motivaren una vaga que tothom lamenta; i que hi ha una manca de definició de l'Ajuntament vers les Companyies i vers un Programa de transports públics.

Entén que el problema social i de direcció funcional podrà solucionar-se gràcies a la presència en aquest Consistori del Partit dels Socialistes de Catalunya, que és un partit autogestionari, i del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que és un partit participatiu, i gràcies a la voluntat en aquest mateix sentit expressada per Convergència a través del Sr. Serratosa; que les directrius traçades per l'Ajuntament i pels Consells d'Administració no han estat després seguides per part del Conseller Delegat; que el conveni pot encara prosperar si s'expliquen els resultats positius que ofereix, tant per a la Ciutat com per als treballadors i es desenvolupa amb veritable corresponsabilització a nivell intern i extern, aspecte en el qual es molt esperançadora l'articulació del Consell en tres seccions de treball: tècnica, econòmica i laboral.

Seguidament el Sr. Bonilla formula les següents conclusions del seu Grup sobre la política dels Transports urbans:

—Per tal de definir el marc estratègic dels Transports col·lectius de Barcelona, es fixa un termini de tres mesos perquè l'Àrea de Transports de l'Ajuntament estableixi les línies generals de la política de circulació, d'estacionament i de renovació de les línies del Transport urbà de superfície en coordinació amb la xarxa de Metro, tot això en el context del futur Pla del Transport metropolità.

—Per tal de garantir la corresponsabilització de totes les forces que formen part de l'equip de govern i facilitar la discussió i les decisions del Consell Plenari en allò que fa referència als Transports, es proposa la constitució d'una Comissió de la qual formin part els Regidors membres dels

Consecs d'Administració del Metro i dels Autobusos.

—La necessitat de restablir l'eficiència econòmica de les Empreses de Transports i també llur modernització, exigeix que el respectius Consells d'Administració segueixin de prop procés de reestructuració funcional de les mateixes garantint-ne el caràcter participatiu mitjançant un adequat funcionament de les corresponents comissions paritàries, única forma d'assegurar-ne l'eficàcia.

—Els òrgans de l'Ajuntament han d'avançar en l'homogenització de la política laboral i social envers les Empreses municipals.

La Presidència ofereix la paraula als representants dels Grups polítics perquè expressin la seva posició.

El Sr. Borrell entén que pel fet d'ostentar també els Regidors la condició de membres de les Juntes generals de les Societats dels Transports públics municipals, el Consell plenari es sobirà i pot impartir com a tal directrius als Consells d'Administració; que la metodologia de discussió fixada per la Presidència es encertada; i que per arribar a solucions constructives convindrà disposar del balanç de previsió corresponent, almenys, a 1980.

El Sr. Pujadas, del Partit dels Centristes de Catalunya, comparteix l'opinió del Sr. Borrell i exposa que els dèficits dels Transports municipals constitueixen el problema econòmic més important de l'Ajuntament; que l'anàlisi de la documentació aportada per les Empreses revela una situació caòtica que no ésser superada amb mesures ordinàries; que els dèficits són imputables a dues causes: tarifes polítiques i mala gestió; que malgrat alguns esforços del Consistori no s'ha aconseguit l'efectivitat dels mecanismes compensatòris establerts legalment; que les pèrdues, que ultrapassen els 33 milions de pessetes diaris, només graviten sobre els barcelonins a pesar dels nostres mitjans de transport també presten serveis als veïns de la zona Metropolitana que no cerca pas la substitució de les tarifes polítiques per altres d'equilibri donat el caràcter social dels transports urbans però tampoc hom pot pretendre que la compensació vingui donada per altres zones del país que no utilitzen mai les nostres línies de transport; que a totes les ciutats de l'Europa occidental els dèficits dels Transports són coberts per organismes complexos integrats pels Municipis, per l'Estat i per altres Organismes territorials com són en el nostre cas la Generalitat i la Corporació Metropolitana mentre a Barcelona corren exclusivament a càrrec del Municipi; i que cal, doncs, aplicar una fórmula similar a les de París, creant un Consorci format per representants de l'Estat, de la Generalitat, dels altres Ajuntaments beneficiaris o de la Corporació metropolitana, i de l'Ajuntament de Barcelona, que s'encarregui de la gestió dels Transports públics municipals (que com ha dit tenen una dimensió supramunicipal) i del seu seguiment econòmic especialment en matèria de Personal, que representa un 80 per 100 dels costos, de manera que l'Estat i la Generalitat assumissin la part del dèficit provocada per les tarifes polítiques i la part del dèficit originada per mala administració fos corregida per l'interès dels membres consorciats a reduir llurs aportacions.

Indica el Sr. Pujadas que una antiga aspiració del Municipi és aconseguir l'equiparació amb el tracte que rebí de l'Estat el Metro de Madrid, acció que té el suport dels Centristes de Catalunya; i que

el Ministeri de Transports i Comunicacions ha promès que si el Ferrocarril Metropolità de Barcelona presenta un Pla efectiu i coherent de reestructuració, rebrà la mateixa ajuda global (no la mateixa quantitat per kilòmetre recorregut o per viatger transportat) que el Metro de Madrid, es a dir, 952 milions per 1978, i 2.300 milions per 1979, (xifres de les quals hom caldrà deduir les quantitats abonades a Ferrocarril de Catalunya, S. A. i a Ferrocarrils Catalans, S. A.), i també obtindrà un aval de 2.300 milions de pessetes per a obres; i que aquest oferiment es independent del Programa de Transports de la Generalitat 1974-1980.

Opina que la reestructuració de les Empreses comporta primordialment una política coherent de personal que no lesioni drets legítims i, alhora, atés el caràcter de servei públic de les empreses, defensi també els interessos dels ciutadans; que les mesures concretes d'aquesta política podrien ésser: Fixar l'edat de jubilació en els 60 anys i amortitzar les vacants produïdes per aquesta causa evitant l'increment progressiu de la pantilla produït fins ara, millorar els mètodes de treball i la productivitat i reduir les hores extraordinàries i l'absentisme laboral; que tot això es resum en una política moderna de personal, combinada amb una mecanització dels serveis; que cal també millorar el rendiment dels recursos de les Empreses com són els espais publicitaris i les concessions d'activitats, així com deduir els costos de material i els energètics; que una gestió acurada no pot conformar-se amb la pèrdua anual d'11 milions de viatgers, xifra en continua progressió, ha de frenar aquesta tendència mitjançant mesures publicitàries per millorar la imatge de les Companyies i mesures comercials com el bitllet combinat Metro-Bus, la supressió del bitllet indiscriminat i la implantació del pagament creixent per sectors i la millora de la xarxa i del servei; que s'ha de redactar un pla de política empresarial concreta amb uns objectius quantificats, amb una estratègia dirigida a eliminar les pèrdues degudes a mala gestió i amb un control que detecti les desviacions i permeti de corregir-les. Per últim diu que el Consistori ha de condemnar la vaga salvatge, sense cap justificació laboral, que produï danys a les instal·lacions, i expressa la seva conformitat amb les manifestacions del Sr. Cullell i Borrell i la seva discrepància vers alguns dels punts enunciats per Sr. Bonilla, com concretarà endavant.

El Sr. Miró, d'Unió de Centre de Catalunya, diu que el ciutadà, després d'un any de gestió dels nous Consells d'administració de les Companyies, ha percebut els següents resultats: ha vist uns quants, pocs, autobusos nous, ha sofert un increment del preu dels bitllets i ha suportat una vaga; que aquest balanç no és gaire encoratjador respecte de la valoració que el ciutadà faci de la capacitat de l'Ajuntament per resoldre els problemes urbans; que l'Ajuntament havia d'haver discutit ja fa temps la complexa problemàtica dels transports urbans, la qual, al seu juí, presenta les següents característiques: La disminució progressiva des del 1969 del nombre d'usuaris, que és correlativa als increments del preu dels bitllets i desbarata les estimacions sobre l'augment d'ingressos produït per les noves tarifes, el qual es calcula en funció de la massa de viatgers transportada. La deterioració de la productivitat ja que entre 1971 i 1978 el nombre de viatgers transportats per empleat ha disminuït de 47.338 a 41.880 i el de dies de treball efectiu per empleat de 262 a 252, i en canvi les jornades

perdues han augmentat de 122.000 a 185.000. La mala estructura dels costos puix una empresa on els salaris importin el 80 per 100 de les despeses no podrà mai proporcionar un bon servei al ciutadà. La deficient organització i estructura de les empreses i llurs xarxes de serveis. La necessitat d'un calendari per a les aportacions a càrrec de l'Estat, tema respecte al qual mentre les corresponents al Metro presenten unes característiques força favorables, no s'albira, en canvi, cap mena de solucions per a les referents als autobusos.

Segueix dient el Sr. Miró que la situació és crítica i de difícil solució puix les pèrdues dels Transports urbans equivalen a un terç del Pressupost ordinari; que en aquest tema urgeix l'adopció d'uns compromisos concrets i públics que defineixin els objectius, la forma d'assolir-los i el temps d'acomplir-los; que el programa d'objectius comuns lliurat per les Companyies constitueix un primer element de treball sobre el qual es podria centrar la segona part del debat, completant-lo, amb les propostes dels Regidors de Convergència i Unió en aquells punts no recollits en ell i amb els dos primers punts de la proposta del PSUC i així com amb el suggeriment de creació d'un centre únic de direcció i plantejament dels dos sistemes de transport urbà.

El Sr. Conill es congratula que el Sr. Cullell hagi retirat la part de la proposta relativa a la vaga puix aquesta acció era plenament legal i es fonamentava en un dret constitucionalment reconegut. Diu també que el seu grup desaprova les violències i coaccions produïdes durant el desenvolupament de la mateixa però també les causes que provoquen reaccions desesperades; que allò que veritablement s'ha de qualificar de salvatge és l'atur, la manca d'imaginació del Govern per resoldre la crisi, el programa econòmic del Govern i l'herència del passat; que tal vegada el Sr. Pujadas usà aquets termes respecte de les vagues dels treballadors del Metro i dels Autobusos en la seva lluita contra la Dictadura; que el partit Socialista Unificat de Catalunya no regatejarà esforços per contribuir al sanejament, a la modernització i a la plena eficiència d'ambdues empreses però qualsevol càrrec individual resta sempre a disposició de l'equip de govern.

El Sr. Cullell precisa que el seu grup no ha retirat el tercer punt de la seva proposta només ha aclarit que la condemna calia referir-la als mètodes violents i a l'obstrucció al treball.

El Sr. Pujadas, per al·lusions del Sr. Conill, puntualitza que ha aplicat el terme salvatge pels incidents de la vaga, les conseqüències dels quals ha pagat, en tots els aspectes, el poble de Barcelona. Rebutja rotundament les altres manifestacions del Sr. Conill perquè no és moment de definicions polítiques ni filosòfiques sinó d'estudiar el tema concret del transport urbà.

El Sr. Rahola, per Esquerra Republicana de Catalunya, l'únic grup de l'equip de govern que no té representants als Consells d'Administració de les Companyies municipals de Transports, indica que la situació econòmica d'aquestes societats no s'ha originat amb els actuals Consells d'Administració sinó que arranxa de molt més endarrera i no pot ésser resolta en un any si bé calia haver-la afrontat amb més peremptorietat i haver presentat ja avui un programa de reorganització; per això ofereix un suport crític als actuals administradors.

El Sr. Maragall, pel Partit dels Socialistes de Catalunya, manifesta que el tema dels Transports

pot ésser avui tractat amb un clima més propici puix no hi han eleccions a la vista; que és necessari plantejar-se previament el concepte d'empresa pública, la qual, al seu entendre, ha d'ésser conscient dels seus costos i oberta car si es tancava es convertiria en un interès en sí mateixa per sobre, i fins i tot en front, de l'interès dels ciutadans; que la primacia de l'interès ciutadà s'expressa per aquest Ple sortit d'unes eleccions i a través d'ell per les Direccions de les Companyies; que la productivitat no es defineix tan sols per unes xifres sinó també per unes relacions socials i laborals; que la solució dels problemes de productivitat reclama una discussió sobre el tipus d'estructuració de les empreses realitzada de forma parcipada, mètode que només es troba a l'abast dels partits d'esquerra i de progrés, com ho demostra la trajectòria d'aquestes empreses convertides al llarg del temps en l'abocador dels problemes de les companyies privades: així, pel que fa a Tramvies, ara Transports de Barcelona, S. A., en el període 1958-1959 es produí la municipalització, després l'absorció de TUSA i MAQUITRANS, S. A., i l'any 1973 l'absorció d'URBAS amb un cost de 300 milions, operació per la qual pràcticament només se'ns traspasaren els dèficits; que tot això palesa la mala gestió de la burgesia local; que davant la situació crítica de les Companyies, els proveïdors marquen també el ritme de vida de les empreses i per afrontar aquest problema és necessari demostrar no tan sols la legitimitat política sinó també la capacitat tècnica.

Continua dient el Sr. Maragall que el pacte de reestructuració s'ha d'assolir amb les centrals sindicals i no amb les seccions sindicals de les empreses perquè el problema depassa l'àmbit de les Companyies i es corre el perill de caure en el corporativisme; que la reforma de l'estructura de l'empresa pública implica també el reconeixement per part de les centrals sindicals del tema de la productivitat econòmica, com han fet els sindicats més avançats d'Europa; que dins d'ambdues Companyies s'ha d'afirmar la primacia del ciutadà representat pels Consells d'Administració i per aquest Ple el qual no pot deixar, per tant, de cursar unes directrius concretes que fixin terminis i ritmes de reestructuració; que la reestructuració de les empreses no pot ésser defugida pel conveni ans aquest ha d'abordar-la juntament amb la temàtica salarial; i que sobre la darrera vaga en la qual, tant en l'acció com en la crítica, varen influir elements conjunturals, el seu grup presentarà una proposta que distingeixi entre el dret de vaga i les violències.

El Sr. Abad, com a representant del Partit Socialista Unificat de Catalunya, significa que ha fet falta l'esclat d'un conflicte defectuosament resolt per totes les parts, per a imposar un debat sobre la qüestió del Transport, quan el document citat pel Sr. Miró data ja del mes de novembre; que aquest Consell plenari s'ha de convertir en un autèntic òrgan de debat i d'adopció de decisions que orientin i vinculin a tothom; que el seu partit no se sotmet a les decisions personals de ningú i per això, entre altres raons, no posa els seus càrrecs en els Consells d'Administració a disposició de l'Alcaldia però sí a disposició de les juntes generals respectives i no obstaculitzarà tampoc el procés de remodelació dels esmentats Consells, la qual ha d'estar presidida pels següents criteris: mentalitat d'empresa pública, identificació amb els objectius globals de l'Ajuntament, sensibilització amb el

marc laboral, convicció de la necessitat d'una participació veritable per dur a bon port la reestructuració, i sobre tot, competència professional d'alt nivell en matèria de transports.

El Sr. Bonilla precisa que la seva intervenció anterior tenia al principi una intencionalitat metodològica però seguidament ha reconegut que l'Ajuntament no podia eludir ara la seva responsabilitat en el tema del transport.

El Regidor-President dels Consells d'Administració de les dues empreses, Sr. Humet, comenta que si bé algunes intervencions han donat a entendre que els Consells d'Administració no havien copsat plenament encara la complexa problemàtica de llurs societats, ja se estan posant els fonaments (que són la part més fosca de tot obra perquè hom no la veu créixer) per redreçar la situació actual; que l'actual esquema de circulació, modelic en el seu temps, està superat, la xarxa d'autobusos també està caducada, i la de metros, creada per l'Administració central, és emperfecta i inadequada; que aquesta situació heretada no és imputable als actuals administradors de les Companyies que han treballat de valent, tot i haver comès, potser, alguns errors, inevitables en tota obra humana; i que no es penedeix de la confiança atorgada a molts col·laboradors perquè la majoria d'ells han respost positivament. Recorda que els nous Consells d'Administració quedaren constituïts el juliol de 1979, el setembre es nomenaren els nous Directors de les Companyies i pels mesos de novembre i desembre s'aprovaren els Pressupostos d'Explotació i d'Inversió, els objectius comuns d'ambdues Empreses i els específics de cadascuna d'elles i es mantingueren les primeres negociacions per als convenis col·lectius; i que en una Companyia de serveis públics amb preus polítics no pot parlar-se de pèrdues (terme exponet d'una mala gestió, utilitzable només un cop reorganitzades les Companyies), sinó de dèficits. No admet que Transports de Barcelona ocupi el primer lloc del «ranking» d'empreses amb pèrdua de Catalunya perquè el mòbil de la Societat no és obtenir uns beneficis sinó prestar uns serveis prescindint de la seva economicitat; i tampoc comparteix l'opinió del Sr. Pujadas sobre la contribució dels habitants d'altres zones a la cobertura dels dèficits dels Transports urbans, ja que una banda, els veïns de les àrees metropolitanes, Barcelona entre elles, contribueixen a cobrir els dèficits de Renfe produïts pels trens que travessen determinades províncies amb molt pocs viatgers, els quals tot i això són indispensables i ningú no en pot pretendre la supressió; i ja que, per altra banda, les grans concentracions urbanes com Barcelona són el nucli més important de recaptació per part de l'Estat i és lògic, doncs, demanar el retorn de part dels diners recaptats, per sufragar un dels inconvenients característics d'aquestes àrees: el cost dels Transports urbans.

Assenyala el Sr. Humet que la problemàtica de les Companyies presenta dues vessants: el dèficit progressiu i alarmant i la constatació d'un deficient servei; i que les mesures que s'emprenguin per resoldre-la han de tenir, per tant, els següents objectius: en l'aspecte financer, solucionar els endarreriments i obtenir una normativa per cobrir els dèficits i atendre les inversions, i en l'aspecte organitzatiu, reduir els dèficits i millorar el servei.

Per tractar del primer aspecte, el financer, creu convenient distingir entre una Companyia i l'altra. Quant al Metro indica que s'ha recorregut a les vies previstes a la Llei 13/1978, d'intervenció del

Metro de Madrid per l'Estat i a la Llei de 27 de setembre de 1979 de desprivatització del Metro de Madrid, la disposició adicional 3.ª de la qual autoritza adaptar-la als Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona, de Bilbao i de Sevilla; que els endarreriments després del balanç de 31 de desembre de 1979 seran un exigible de 7.418 milions, dels quals estan pendents de rebre-se'n 5.769 per liquidació de deutes mentre que la resta correspon a inversió que haurà de cobrir-se mitjançant futures operacions de crèdit; que la càrrega financera de futur són 9.385 milions, 1.147 dels quals vencen durant 1980; que s'està gestionant un crèdit de 2.500 milions per satisfer principalment part dels endarreriments; que és necessari percebre puntualment les consignacions compreses als Pressupostos de Liquidació de Deutes puix el retard en les entregues acumula despeses financeres que pugen al voltant dels 300 milions en el Metro i de 100 en els Autobusos; que en les negociacions per a l'equiparació de tracte amb el Metro de Madrid queda pendent de definir encara la compensació pel concepte de compra del capital social que importarà dels 2.500 als 3.000 milions de pessetes, segons la cotització de les accions de la Telefònica que es donaran a canvi de les del Metro; que està en vies de aconseguir-se que l'Estat lliuri mensualment l'import del dèficit preestablert; que per dèficits endarrerits també es rebran altres 3.400 milions aproximadament que permetran alliberar-nos de part de la despesa financera reduint-la del Pressupost extraordinari de Liquidació de Deutes; que les inversions per als anys 1980 a 1982 es faran mitjançant uns crèdits per 2.350 milions de pessetes amb aval de l'Estat, i sufragant la Generalitat el cost de les superestructures; i que malauradament, però, les solucions als nostres problemes venen sempre de retruc dels de Madrid on els 4 anys darrers es produïren accidents que causaren uns 400 ferits mentre que durant el mateix període a Barcelona només es produïren 21 ferits lleus.

Quant a Transports de Barcelona concreta que per resoldre els seus problemes financers cal recórrer de moment als Pressupostos extraordinaris de Liquidació de Deutes i, en el futur, a la Llei dels Transports de les grans àrees urbanes, la qual, si es compleix el compromís del Govern, serà presentada a les Corts abans del 30 de juny d'enguany; que a 31 de desembre de 1979 els endarreriments eren un exigible de 8.852 milions de pessetes, unes liquidacions de deutes de 10.376 milions i una càrrega financera d'emissions d'obligacions, que venç entre 1980 i 1984, de 702 milions, de manera que si en aquests moments es cobressin totes les quantitats compreses als Pressupostos de Liquidació de Deutes obtindriem una diferència de, aproximadament, 1.500 milions de pessetes corresponents a amortitzacions (les quals en el seu moment haurien hagut de transformar-se en inversions) i que es podrien destinar a cobrir les inversions d'enguany, molt necessàries perquè no es paralizzi el nostre transport urbà atès que l'edat mitjana del nostre parc de vehicles és de 9 anys i duplica la del parc de vehicles de transport públic de Madrid, que no arriba a 5, i la recomanada per la Unió Internacional de Transports; que com ja ha dit, el retard en l'abonament de les consignacions dels Pressupostos extraordinaris de Liquidació de Deutes considerables perjudicis econòmics; que el projecte de Llei del Transport de les grans zones urbanes, actualment en estudi, comporta la fixació del preu polític dels bitllets i de les parts a càrrec

de l'Estat i de l'àrea urbana respectiva mentre que actualment els dèficits dels Transports graviten exclusivament sobre els veïns de la Ciutat malgrat gaudir-se'n també els habitants d'altres poblacions de la rodalia; que provisionalment, fins a l'aprovació de la Llei citada, s'ha d'assolir un finançament especial mitjançant una línia de crèdit no computable a efectes d'endeutament dels Municipis, que s'hauria de rebre mensualment per dotzenes parts avançades si fos possible, la qual cosa ha estat un dels acords de la Comissió interministerial sobre els Transports urbans; i que si no es rebien els diners previstos en els Pressupostos de Liquidació de Deutes, la inversió programada per enguany seria una incògnita.

A continuació examina l'aspecte de reorganització de les Empreses dient que junt als dèficits econòmics hom hi constata uns vicis, una desorganització i una desmoralització reflectits a tots els nivells, situació a la qual no podrà posar-se remei fins haver aconseguit la normalitat financera sobre la qual han de bastir-se les noves Companyies; que cal millorar la gestió fins assolir els paràmetres d'altres empreses similars a les nostres car estem endarrerits no solament a l'aspecte econòmic sinó també en els d'organització, de mètodes de treball, de modernització i de disciplina; que les mesures adoptades fins ara permetran que els dèficits de 1980 no siguin superiors, en xifres absolutes, als de l'any anterior.

Posteriorment, referint-se al millorament del servei, indica que no ha de consistir en pedaços com l'entrada en funcionament de les escales mecàniques de l'estació del metro de Lesseps o la implantació d'una nova línia d'autobusos per comunicar els Nou Barris sinó que és necessària una reestructuració fonamental convertint el metro en la xarxa bàsica de transport i els autobusos en un mitjà complementari d'aquella; que, desgraciadament, s'endarrerit la inauguració dels trams Lesseps-Mombau, Selva de Mar-La Pau i Guinardó-Roquetas i que dos últims possiblement podran inaugurar-se dintre del primer trimestre de l'any vinent; i que llavors caldrà completar aquestes mesures amb la revisió de la xarxa d'autobusos que és una de les més espeses i comporta greus inconvenients quant a la velocitat i la fluïdesa del tràfic.

Enumera seguidament els objectius de la política de transports públics distingint-ne tres grups:

Comuns a ambdues Empreses: Estudi, que ja està en marxa, de la xarxa actual amb definició dels paràmetres que la caracteritzen; estudi de les necessitats del mercat i adequació de l'oferta a la demanda; renovació sistemàtica del Parc de material mòbil; el foment de les relacions públiques; el major control del servei; l'augment de la velocitat comercial; la coordinació entre els diferents mitjans de transport públic; la major fiabilitat de l'horari de tràfic i més comoditat per a l'usuari.

Específics dels Autobusos: Renovació del parc de material mòbil a un ritme (que per dificultats financeres pot quedar relentit) de 175 autobusos l'any 1980, 160 el 1981, 185 el 1982 i 100 el 1983, la qual cosa portarà com a conseqüències la reducció de les reparacions i del consum de les peces de recanvi. Mecanització del cobrament, implantant-la en altres 100 vehicles a més dels de nova adquisició (Madrid ja la té implantada a 1.000 dels 1.550 vehicles de què disposa). Construcció d'unes noves cotxeres la manca de terrenys per a les quals és resultat de la política urbanística desenvolupada fins ara, puix només es disposa d'una cotxera, la

de la Zona Franca, que reuneixi els paràmetres marcats internacionalment; les altres dues, la de Ponent i la de Puigcerdà, no resulten productives. Finalització de l'edifici central del carrer Borrell, l'estructura del qual ja està acabada, per tal d'evitar la dispersió actual dels diferents serveis molts dels quals s'han d'unificar com a pas previ a la fusió d'ambdues Companyies. Millora dels mètodes de treball i de la tecnologia, que implica: la promoció de la mecanització informativa, la promoció de la formació professional; el control dels serveis; la liquidació puntual dels deutes; la reducció racional de les hores extraordinàries, perquè com a conseqüència dels nous preus fixats per l'Estatut del treballador, es desbaraten les estimacions per aquest concepte que importaven, inicialment, 240 milions de pessetes (aquesta preocupació ja s'ha traduït en l'estalvi de 255.000 hores durant els mesos de febrer i març i encara se'n pensen reduir altres 255.000 més fins a suprimir el 75 per 100 de les hores extraordinàries i de les festes dobles); la disminució dels costos de personal; l'amortització de vacants; les jubilacions anticipades; el trasvassament de personal de Transports de Barcelona al Ferrocarril Metropolità (Empresa en expansió que precisarà nou personal) i fins i tot a l'Ajuntament; la millora dels seients de conductors i cobradors per evitar les lesions de columna vertebral que ocasionen un gran nombre de disminuïts físics (actualment n'hi ha uns 900).

Específics del Metro: En relació al públic: Millora del servei augmentant el confort de les instal·lacions i els vagons i elevat la seguretat del passatge mitjançant les següents mesures: L'augment de l'oferta de places i de la regularitat en el servei; la millora de les condicions d'aireació i de la pintura tant de les estacions com dels trens; la publicitat; la racionalització; la senyalització; la implantació de la seguretat tant activa (trens stop, elements de seguretat per a l'arracada a les parades finals, marxa automàtica en els seus diversos graus i en els telemandos, incombustibilitat de material i instal·lacions) com passiva (cotxes anticollisió, insonorització, elements antifoc, sistemes d'interrupció de corrent, comunicació amb el CTC des de qualsevol estació). En relació als treballadors: Manteniment de les millores econòmiques i salarials així com assoliment dels òptims en les condicions de treball i seguretat; establiment de nous convenis col·lectius amb els representants del treballadors; valoració de les millores en les àrees connexionals i operatives de cada servei; millorament de l'ambient laboral i consecució d'una comunicació més fluida, i d'una major compenetració i transparència en la gestió. En relació a l'obtenció de millors resultats: Estudiar la gestió per assolir uns costos menors; dinamitzar les estructures; introduir millores tecnològiques en l'explotació; millorar els nivells de productivitat, racionalitzant els sistemes, simplificant-los i eliminant-ne duplicitats de funcions; mecanització i millores tecnològiques de cara a la seguretat.

Comenta que l'aplicació d'aquests criteris només tindrà efectivitat si es compta amb l'eficaç col·laboració del personal i si es resol el problema financer i es disposa puntualment dels recursos necessaris per atendre l'explotació i les inversions; que si es donen aquestes condicions es podran aconseguir els objectius fixats per enguany que són: Patrocinats per la Generalitat: Quant a l'infraestructura de les línies en explotació: Modernització de les estacions de Sants, Catalunya, Urquinaona i Triomf

de la línia I; millora i instal·lació de ventilació de túnels i estacions de la línia I. Quant a infraestructura de noves línies: Prolongació de la línia V, tram de Cornellà i Sagrada Família-Clot, cua de maniobres de la línia I, a la plaça de la Vila de Sta. Coloma. Quant a superestructura de noves línies: Finalització, prevista per al primer trimestre de 1981, dels sectors de la línia IV Guinardó-Roquetes i Selva de Mar-Guipuzcoa, i de la línia II Poble Sec-Sagrada Família, que podria entrar en funcionament el segon trimestre de 1981 si es demostra la seva rendibilitat. Quant a instal·lacions: Acabament del taller de Roquetes i dels fossos de la Zona Universitària i reforma dels de Lesseps; subcentral de Lesseps; i escales mecàniques a les estacions de Lesseps, Fontana i de la Plaça Espanya. Realitzats per Metro: Adquisició de 25 remolcs de la sèrie 1.000, que amplaran la capacitat dels trens; transformació de 18 vagons de la sèrie 300; desfeta de 12 cotxes de la sèrie 600 i de 4 de la sèrie 300; construcció d'un nou prototipo de tren; increment de la seguretat en els trens mitjançant trens stop a les línies III, IV i V, i radiotelefons a la línia IV amb els telemandos i amb les subcentrals; mecanització de les brigades de via; i reducció de la plantilla mitjançant jubilacions.

Fa avinent que la redistribució de la xarxa d'autobusos ha d'ésser objecte d'un pla general si bé després no podrà portar-se a la pràctica de cop perquè això provocaria la desorientació del públic; que se està estudiant la implantació d'una línia d'autobusos que circuli en tot el seu trajecte sobre el carril-bus puix les experiències actualment existents només afecten a trossos dels recorreguts; que els convenis reconeixen: El manteniment del poder adquisitiu del salari, la garantia del lloc de treball a cada treballador i l'oferiment als treballadors de la participació a la reestructuració de les empreses; que en els Consells d'Administració de les empreses s'han inclòs representants dels treballadors per tal de superar l'escepticisme d'aquests que, en les empreses privades creuen que les decisions importants s'adopten en reunions prèvies al marge dels consellers laborals; i que s'ha procurat també suscitar l'interès del personal en la reestructuració de les empreses si bé en aquest punt han sorgit alguns inconvenients.

Contesta el Sr. Humet les manifestacions fetes pel Sr. Bonilla dient que no s'ha fet marxa endarrera en els convenis signats pels Regidors de l'Ajuntament sinó en una derivació no acordada per aquests i que la firma i posterior homologació dels convenis per la Generalitat no fou cap error puix resten oberts als altres treballadors. Quant a les consideracions del Sr. Pujadas, que el temps transcorregut no permet valorar encara l'eficàcia de la gestió, especialment quan les despeses de personal acaparen el 80 per 100 dels recursos; que se estan mantenint converses per a l'establiment d'una autoritat única en matèria de transports; que se està gestionant la creació d'una societat per a l'explotació dels espais publicitaris amb l'esperança de poder duplicar-ne els rendiments; que la pèrdua de viatgers és un fenomen a escala mundial (la darrera dècada Madrid, per exemple, ha perdut 100 milions de viatgers) inherent als canvis socials produïts els últims anys: Jornades continuades continuades, reducció de la setmana laboral (els dissabtes es produeixen la meitat de viatges dels altres dies feiners), reducció de la pluriocupació etc, però s'ha aconseguit frenar aquesta tendència de manera que en els dos primers mesos d'enguany

els dos primers mesos d'enguany els usuaris dels autobusos han pujat en un 3 per 100 i els del metro han descendit en proporció inferior a l'any passat; que l'extensió de la línia IV al Poble Nou és antieconòmica puix es tracta d'un barri complet que no genera gaires desplaçaments fora d'ell si bé s'espera que el rendiment millori amb les prolongacions tant cap a Roquetes com cap a La Pau; i que la línia III-B, Poble Sec-Zona Universitària, també és ruïnosa, especialment durant els mesos d'estiu. Sobre les consideracions del Sr. Miró creu que en un any, a més dels fets indicats per l'esmentat Regidor, s'han posat els fonaments d'unes noves Companyies i que la crítica situació de les empreses no té solució a curt termini sinó que cal un plantejament a llarg termini amb una definició claríssima dels objectius que s'han d'aconseguir.

El Sr. Lopez i Vera expressa la seva desorientació davant les paraules del Sr. Cullell que ha recalcat el suport del seu grup als acords dels Consells d'Administració però no a la gestió d'aquests òrgans, i observa que ignora si el Sr. Cullell ha parlat així per entendre que l'aprovació de la gestió dels Consells d'Administració correspon pròpiament a la Junta general i no al Consell plenari com a tal, però que cal tenir present, per si les paraules d'aquell Regidor no obeeien en aquest motiu, que la gestió dels Consells d'Administració es plasma precisament en el seus acords. Indica que el Sr. Humet ja ha parlat de plans, de realitzacions i de treballs en curs, detalls tots ells necessaris per saber que les Companyies han treballat de valen a pesar que els resultats es veuran a llarg termini; que la gestió de les companyies de serveis públics mai no es pot tractar des d'un punt de vista estrictament economicista puix hi ha una sèrie de condicionants ja exposats i, en el cas de les nostres Societats de Transports, hi ha, a més, un component socio-laboral que condiciona les decisions sobre reestructuració i gestió general. Afegeix que es disposa d'un treball dels Consells que fixa uns objectius específics en el quals s'aborda la problemàtica d'aquest component sociolaboral; que la participació dels treballadors és indispensable per dur a terme la tasca de reorganització interna de les Companyies; que els Consells, en tot moment, han ofert la mà per a aquesta participació car la consideren importantíssima i absolutament necessària; que possiblement això no s'ha sabut explicar prou bé puix una part dels treballadors no ho ha entès així; que tal vegada s'han produït alguns errors en l'explicació, no en els acords però, en tot cas els Consells han deixat ben clar que representaven els treballadors no solament de l'empresa de tot Barcelona, responsabilitat que no permetia d'abdicar a certs pressupostos; i que lamentablement això no ha estat comprès per un Sector molt localitzat de les Companyies si bé aquesta circumstància no ha d'alterar la línia de conducta adoptada. Acaba dient que el present debat s'hauria de centrar, per una banda en unes recomanacions que el Ple hauria d'assumir sense entrar en el desenvolupament de la gestió de les Companyies, i d'altra banda en una crida, cara al finançament, que no pertoca als òrgans gestors de les mateixes.

El Sr. Cullell fa avinent la seva perplexitat per l'informe del Sr. Humet i s'imagina que si l'hagués escoltat el President Tarradellas hauria comentat «vos sou molt jove» perquè tot han estat propostes i promeses sense posar el dit a la llaga com ha fet posteriorment el Sr. Lòpez i Vera. Diu que després

de l'esmentat informe, molt tècnic, molt documentat, queden sense resposta preguntes com: què passarà si una part dels treballadors no accepta el conveni; quina és la política de tarifes; quina part dels costos han de cobrir aquestes; quan i com es faran les inversions i de quina forma es finançaran; quines mesures concretes s'han pres sobre l'absentisme laboral. Considera que si aquest fos el el resultat de la present sessió, el ciutadà no quedaria pas massa tranquil; i que, per tant, seguint la línia traçada pel Sr. Lòpez i Vera cal fixar i concretar les coses.

El Sr. Borrell diu que el Sr. Humet ha fet una exposició molt àmplia de les necessitats i dels problemes de les Companyies de Transports i el Consistori ha d'ésser avui capaç de sintetitzar aquests problemes en 4 o 5 punts fonamentals i trobar-hi possibles solucions; que el metro, com ha dit el Regidor-President del Consell d'Administració de la Companyia ha estat mal projectat; que efectivament, les línies III i IV són un autèntic desastre: aquesta pel fet d'ésser paral·lela al tren de la Costa i l'altra per l'absurd traçat del ramal a la Ciutat Universitària; que aquests fets, conseqüència d'uns projectes fets des de Madrid, ens irroguen uns 700 milions de pessetes de pèrdues anuals segons els càlculs, basats en la hipòtesi d'un tràfic semblant a les altres línies; que per tant, el Departament de Projectes de la Companyia o una Comissió especial ha de quantificar la pèrdua que durant aquests anys ha representat el funcionament deficitari d'ambdues línies per tal de negociar després amb el Govern central una compensació per aquests errors dels quals no som responsables; que cal, doncs, reforçar l'esmentat Departament de Projectes ja que la seva eficiència depèn en bon grau la rendibilitat de les Empreses; i que el Consistori s'ha de responsabilitzar de la xarxa d'autobusos adaptant-la a les circumstàncies actuals i coordinant-la amb la del metro, tasca que hauria d'ésser també per l'esmentat Departament.

El Sr. Miró i Ardèvol reitera la necessitat d'establir un determinat nivell de compromís dient que el Sr. Humet ha recollit pràcticament les propostes que el seu grup pensava fer però això no és suficient ja que el debat ha de produir els següents resultats: Definir objectius establint prioritats entre ells, fixar uns terminis, i establir com es poden assolir els objectius.

El Sr. Comalrena significa que vistes les xifres, aportades pel Sr. Pujades, relatives a la pèrdua de dos milions a l'hora, durant l'exposició del President dels Consells d'Administració s'ha perdut aquesta quantitat i altres vuit o deu milions durant el temps que portem de sessió; que fa falta un pla de coordinació amb objectius programats i xifrats puix, altrament, es continuaran perdent molts diners; i que un equip tècnic hauria de fer un estudi per avaluar que est pot estalviar i quines inversions augmentaran la venda de bitllets.

El Sr. Alcalde recomana que els Regidors no s'obsessionin massa amb les pèrdues, per hora i per minut, dels Transports car el futur s'ha de mirar sense els nervis d'un taxímetre infalible pel que fa tant als Transports com a tota l'altra problemàtica de l'Ajuntament; observa que entre 1976 i 1979 les pèrdues del Metro s'han multiplicat per cinc passant de 617 a 3.900 milions; que els anys immediats a les eleccions locals contribuïren decisivament a prefigurar aquesta situació i així en 1977 el dèficit s'incrementà en un 18 per 100 respecte al de 1976 i, el 1978 en un 124 per 100 sobre el

de 1977, però aquesta tendència s'ha corregit en l'exercici de 1979 que, tot i haver-lo començat amb peu forçat, es tanca amb un dèficit que només és un 29 per 100 superior al de 1978, descens realment sensible; que si fixen com a dèficit màxim per enguany el de 1979 i s'assoleix aquesta meta, hauríem posat a zero aquesta corba en el primer any de gestió, resultat satisfactori que demostrarà un canvi total d'inèrcia respecte de la gestió dels darrers anys.

Recorda que els Consells d'Administració, tot i no haver tingut temps de confeccionar un programa quadriennal per a l'adaptació a una situació òptima, han aprovat uns objectius per a 1980, distribuïts a tots els Regidors, i uns pressupostos que tradueixen quantitativament aquests objectius. Proposa que l'anàlisi d'uns i altres es faci a la propera Junta general d'accionistes, a la qual s'examinarà la memòria, el balanç i la gestió encarregant ara als Consells d'Administració de facilitar la informació necessària perquè pugui haver-hi un debat sobre la coherència entre els objectius, els pressupostos de 1980, la incardinació de les propostes del conveni, tant econòmiques com de reestructuració, dintre de tot aquest procés, i uns elements a més llarg termini per adaptar ambdues Empreses municipals a la forma de prestació tècnica que hom consideri òptima.

Tanmateix el Sr. Serra si bé ha parlat de no obsessionar-se massa, tampoc creu encertat delimitar les conclusions del present debat a encarregar estudis de racionalització de les línies en tres mesos i ajornar per al mes vinent les solucions; opina, doncs, que avui ja s'han de prendre decisions. Proposa que amb el material de les dues mocions que estan damunt la taula i han estat defensades al començament, amb el text entregat pel Sr. Bonilla i amb una sèrie de punts recollits del debat, ja es portin a la sessió de la tarda unes propostes concretes d'acord perquè hi ha qüestions candents que no poden esperar, com la dels treballs extraordinaris (un milió d'hores extraordinàries és incompatible amb una gestió correcta a qualsevol empresa i cal, per tant, una reestructuració d'horaris que garantitzi la prestació del servei sense necessitat de recórrer a treballs extraordinaris perquè poden suposar despesa de 700 a 800 milions de pessetes, que trenquin qualsevol instrucció de contenció del dèficit).

Tot seguit el Sr. Alcalde enuncia els punts sobre els quals, al seu entendre, haurien de versar les propostes que siguin sotmeses a deliberació aquesta tarda: Instruccions a les Companyies sobre el dèficit màxim que l'Ajuntament considera tolerable; instruccions sobre l'adaptació de la plantilla tècnicament necessària; instruccions sobre el pla d'inversions i de modernitzacions; mides necessàries a curt termini sobre treballs extraordinaris i altres elements de racionalització per a reduir els dèficits; precisió d'allò que el Consistori entèn per equiparació amb el Metro de Madrid; necessitat de promulgació de la Llei de Transports metropolitans; recomanació als Consells d'Administració de continuar en la línia d'estimular la participació dels treballadors en les Comissions paritàries; oferiment a les Administracions implicades (Estat, Generalitat i Corporació Metropolitana, perquè atesa la població que utilitza els nostres mitjans de transport, tant el plantejament com la gestió d'aquests s'ha de metropolitanitzar) de signar un programa de modernització de les Companyies; i me-

asures municipals que representin un intent de millora de les Empreses.

Destaca per últim la dificultat d'aconseguir una millora del funcionament i uns resultats efectius en el curt termini d'un any com ho demostra el fet que el programa més breu per poder disposar d'un nou material més idoni per al Metro exigeix un període mínim de 24 a 26 mesos: és, doncs, difícilíssim aconseguir resultats espectaculars quan els processos de maduració de les decisions tenen uns terminis tan llargs. Entèn que iniciats els programes de millora dels serveis i les mesures de contenció dels costos (que ja han tingut resultats positius a l'any 1979) i de reducció de les hores extraordinàries, s'ha d'avançar respecte al criteri polític de quin el percentatge del cost del servei ha d'ésser sufragat per la tarifa i quin per les subvencions.

La Presidència suspèn la sessió a les catorze hores i vint-i-cinc minuts tot anunciant que continuarà a les cinc de la tarda però que a partir d'un quart de cinc es reunirà amb els Srs. Miró, Pujadas, Borrell, Bonilla i Humet per examinar un esborrany de proposta que sigui la pauta del debat de la tarda.

Es reprèn la sessió a les divuit hores i vint-i-cinc minuts, assistint-hi tots els membres indicats al començament excepte els IHms. Srs. Xavier Millet i Tusell i Jordi Guillén i Montenegro, i, a més, l'IHms. Sr. Agustí de Semir i Rovira.

La Presidència disposa que es distribueixi als membres del Consistori el text d'unes propostes d'acord, que tradueixen les posicions del debat del matí i que després de les matizacions demanades als punts 4 i 8 pels Srs. Urenda i Boix quant a la contribució de la Corporació Metropolitana i dels Municipis de la rodalia, també servits per la nostra xarxa de transports, i després de les pertinents correccions d'estil, queden definitivament redactades així:

«El Ple de l'Ajuntament ha definit una sèrie d'objectius dirigits a superar la crisi del transport públic municipal. Aquesta crisi, fruit d'uns anys de gestió deficient, no podrà ser superada en pocs mesos. En aquest sentit l'Ajuntament ha adoptat una posició de realisme, a la que crida a participar-hi als ciutadans de Barcelona, en la seguretat que podrà assolir-se, en el transcurs d'uns anys, un servei de transports municipals d'acord amb les necessitats de la Ciutat.

En aquest sentit, el Consell Plenari adopta els acords següents:

1. — Fixar, a fi de definir el marc estratègic dels transports col·lectius de Barcelona, un termini de tres mesos per tal que l'Àrea de Transports de l'Ajuntament estableixi les línies generals de la seva política de circulació, estacionament i remodelació de les línies de transport urbà de superfície, en coordinació amb la xarxa del Metro, tot això en el context del futur pla de transport Metropolità.

2. — Encomanar als Consells d'Administració i a les Direccions de les Empreses municipals de Transports posar en pràctica les mesures de gestió adequades per a reduir al màxim el dèficit del funcionament de les mateixes i en aquest sentit presentar un Pressupost per a 1980 que en cap cas pot preveure un dèficit, en pessetes corrents, superior al produït l'any 1979.

3. — Encomanar a les Companyies, a efectes d'asolir la plantilla òptima per a la prestació dels serveis de transport públic amb els costos mínims compatibles amb l'eficàcia del servei, la presentació de la plantilla que es consideri tècnicament adequada i els períodes necessaris d'adaptació, tenint en compte l'amortització de les baixes que es produeixin, la mobilitat entre les empreses i, en els casos que sigui factible, entre aquestes i l'Ajuntament.

4. — Encarregar a les Companyies la presentació en el proper Ple de les directrius que regeixen per a un millorament concret del servei. Aquestes directrius s'han d'analitzar en col·laboració amb el Ministeri de Transports, la Generalitat de Catalunya i la Corporació Metropolitana de Barcelona, amb el suficient detall de les inversions necessàries i de les repercussions de les mateixes en la rendibilitat social i en l'eficàcia del servei.

5. — Donar suport als acords dels Consells d'Administració de Transports de Barcelona, S. A. i Companyia F. C. Metropolità de Barcelona, S. A. i atorgar mandat als esmentats Consells, perquè adoptin les mesures convenients per a una aplicació del Conveni en un termini breu.

6. — Encarir als Consells d'Administració l'estudi i aplicació de les mesures necessàries tendents a la confecció dels horaris que permetin la màxima reducció del treball extraordinari (hores-extra i festes doblades).

7. — Recomanar als Consells d'Administració la continuació i desenvolupament de la política de participació dels treballadors, mitjançant les Comissions conjuntes creades, tenint present la conveniència de fixar terminis de discussió que permetin posar immediatament en pràctica les mesures de racionalització d'horaris, única forma d'aconseguir —dintre d'aquest any— les reduccions dels dèficits que han de programar-se.

8. — Establir, respecte la política de finançament dels transports públics, com a criteri d'aquesta Corporació, que el percentatge del cost a càrrec directe de l'usuari ha de fixar-se, donada la situació existent, en un màxim del 40 %, essent necessari determinar els mecanismes de subvenció pública per a la resta dels costos a cobrir per part de l'Estat, Generalitat i els altres municipis servits per la xarxa de transports. L'aportació dels diferents municipis ha de comptar amb una font específica de recursos que haurà d'establir la futura Llei del Transport Públic a les àrees metropolitanes.

9. — Emplaçar a l'Administració Central perquè no retengui i de manera urgent presenti a tramitació al Congrés de Diputats, un projecte de Llei de Finançament de Transports en les Grans Àrees Urbanes, que tot fixant els dèficits tolerables, com a conseqüència del preu polític del servei, determini una forma més equitativa de finançament dels esmentats dèficits, segons els criteris exposat en el punt anterior.

10. — Urgir de l'Administració Central el compliment de les seves promeses respecte a donar al F.C. Metropolità de Barcelona el mateix tractament atorgat a la Companyia del Metropolità de Madrid. Ratificar l'acord de la Comissió Permanent del 8 de febrer de 1980, en el qual es definien les bases per a aquest tractament igualitari i remarcar que

l'Administració Central ha de procedir a un programa de remeses periòdiques que permetin cobrir els dèficits d'explotació a mesura que aquests es produeixin.

11. — Oferir i reclamar de l'Administració Central i de la Generalitat de Catalunya la discussió i elaboració d'un programa de reestructuració del Transport Públic a Barcelona, programa que fixarà els compromisos de cada Administració i que, en seu dia, ha de ser obert a la participació dels municipis que integren l'Àrea Metropolitana de Barcelona. L'Ajuntament de Barcelona hi aportarà els estudis i polítiques definits per a la reestructuració de les Empreses Municipals.

12. — Encomanar a l'Àrea d'Empreses Municipals que, tenint en compte l'experiència d'aquest any i també de les negociacions col·lectives recents, avanci en els criteris d'homogenització de la política laboral i social a aplicar en totes les empreses municipals.

13. — Condemnar enèrgicament les coaccions, amenaces, actes violents i de sabotatge del material mòbil i de les instal·lacions, realitzats amb motiu de la recent vaga de transports i que no tenen cap relació amb el dret de vaga dels treballadors, dret que assumim i defensem.

14. — Instar a tots els Regidors, membres dels Consells d'Administració de les dues Companyies, apliquin amb efectivitat els criteris que han estat exposats i aprovats per aquest plenari».

S'aprova per unanimitat l'anterior conjunt de propostes relatives als Transports públics municipals.

Els Srs. Martí i Jusmet i Urenda s'absenten del Saló de sessions, amb la vènia de la Presidència.

El Sr. Alcalde remarca que ha quedat clar que l'Ajuntament té una voluntat de seguiment de la problemàtica dels nostres transports urbans; que la Mesa assumeix aquesta voluntat i el compromís que representa, no tan sols perquè en el termini d'un mes s'haurà de tornar a debatre per imperatiu estatutari d'ambdues Empreses, sinó també perquè la magnitud del tema exigeix que el Consell plenari mantingui una política de seguiment trimestral del procés de modernització i redreçament de les Companyies, donada la importància que té per a l'equilibri d'aquest Ajuntament. Cal fer, acaba dient, una crida: als ciutadans perquè s'adonin dels esforços que s'emprenen, de les dificultats que presenta la situació heretada, i dels problemes de maduració en el temps d'aquests esforços; als treballadors, perquè vegin que ens guia el desig de crear un model d'empresa pública al servei del ciutadà i amb una preocupació d'eficiència; i a nosaltres mateixos, perquè dediquem hores d'estudi, de treball i discussió a fi que aquesta voluntat comuna del Consistori, que reflexeix la de la Ciutat, vagi endavant amb la participació dels treballadors i amb l'autoritat que correspon a una de les desicions més serioses que la Corporació haurà de prendre al llarg del seu mandat.

Desestimar els recursos de reposició interposats per l'Associació de Promotors Constructors d'Edificis de Barcelona i el Col·legi Oficial de Secretaris, Interventors i Dipositaris de l'Administració local de la província de Barcelona contra l'acord del Consell Plenari d'aquesta Corporació Municipal, adoptat el 21 de desembre de 1979, mitjançant el qual s'aprovava definitivament el text del Regla-

ment dels Consells Municipals de Districte, atès que aquest no infringeix cap dels preceptes legals ni reglamentaris en vigor.

En defensa d'aquest dictamen, el Regidor-Conseller de Descentralització i Participació ciutadana, Sr. Vallverdú, recorda que a la sessió plenària del 21 de desembre de 1979, després de l'aprovació provisional i exposició al públic del Reglament dels Consells de Districte, es varen resoldre les alegacions de les forces polítiques, entitats ciutadanes i particulars estimant-ne algunes i desestimant les signades per l'Associació de Promotors Constructors d'Edificis de Barcelona i pel Col·legi Oficial de Secretaris, Interventors i Dipositaris de l'Administració local; que les desestimacions portaven el corresponent informe de l'Assessoria Jurídica d'aquest Ajuntament; i que ara es tracta de resoldre els recursos de reposició interposats contra aquell acord pels mateixos motius que s'invocaren a les hores.

El Sr. Sánchez i Pradell expressa la seva preocupació per la situació d'inseguretat jurídica en què es troba el Municipi, i fa una crida al Tinent d'Alcalde d'Organització i Reforma administrativa perquè, un cop resolt els problemes de la plantilla i del conveni, la Comissió informativa d'Ordenances, Reglaments i Reforma administrativa es reuneix per considerar globalment les relacions entre la Carta municipal, la Llei de Règim local i les modificacions efectuades en elles per la Llei d'Eleccions locals, i també la situació jurídica del conjunt de la normativa local com a conseqüència de l'entrada en vigor de la Constitució.

El Sr. Soldevila, del Grup centrista, manifesta que després d'haver estudiat amb molta cura ambdós recursos, els Regidors del seu Grup votaran a favor de la desestimació del presentat pel Col·legi de Secretaris, Interventors i Dipositaris i en contra de la desestimació del de l'Associació de Promotors i Constructors d'Edificis, perquè entenen que els fonaments adduïts per aquests s'ajusten a la legalitat vigent.

El Sr. Vallverdú es mostra d'acord amb el senyor Sánchez i Pradell sobre la inadequació del marc legal vigent a les circumstàncies polítiques del País i sobre la urgent necessitat de reformar l'ordenament jurídic local, tant en l'àmbit de l'Estat espanyol com en el de Catalunya, i de dotar Barcelona d'una nova Carta municipal democràtica. Afegeix que quan es presentà el Reglament dels Consells municipals de Districte ja es digué que era un intent d'interpretació progressiva de la legalitat per tal de posar en marxa experiències que, en revisar la normativa vigent, poguessin ésser recollides com realitats ja existents, cosa que en certa manera s'ha aconseguit puix l'esborrany que prepara el Govern contempla la possibilitat de constituir aquests Consells i de regular-se el funcionament. Quant al desacord manifestat pel Grup centrista fa notar que la Generalitat, en la resolució aprovatòria de l'esmentat Reglament ha declarat no trobar en ell cap infracció de preceptes legals i reglamentaris en vigor que pogués impedir-ne l'aplicació.

El Sr. Alcalde abona la proposta del Sr. Sánchez i Pradell, que recull la Mesa.

S'aprova el dictamen anterior amb el vot en contra dels Srs. Pujadas, Comalrena de Sobregrau, Blanch i Soldevila, quant a la desestimació del recurs formulat per l'Associació de Promotors i Constructors d'Edificis de Barcelona.

El Sr. Thió, amb la vènia de la Presidència, s'absenta del Saló de sessions.

Subdividir provisionalment, mentrestant no es procedeixi a una nova divisió administrativa de la Ciutat, el Districte IXè en dues zones, cadascuna de les quals comprendrà, respectivament, els barris següents:

Districte IXè - Nord: Nou Barris, Turó de la Peira, Vilapiscina, Congrés, Ramon Albó i Torre Llobeta.

Districte IXè - Sud: Sant Andreu, La Sagrera, El Bon Pastor, Baró de Viver;

i dotar a cadascuna de les parts del Districte dels òrgans i mitjans necessaris per al seu bon funcionament d'acord allò que disposa el Reglament dels Consells Municipals de Districte.

El Sr. Vallverdú explica la motivació d'aquest dictamen dient que a l'entrada en vigor del Reglament dels Consells de Districte, es van trobar amb una divisió de la Ciutat en 12 Districte, que data de 1949 quan la diferència entre el Districte de més habitants i el de menys era de 130.000 a 75.000 mentre que ara és de 420.000 a 70.000, circumstància que fa molt difícil al govern de la demarcació des d'un sol òrgan descentralitzat, especialment en els Districtes més perifèrics de la Ciutat on el creixement ha estat més desordenat i on les necessitats de la població son més punyents perquè han estat els més oblidats durant els anys de la Dictadura.

Afirma que els Districtes IX, X i XII són per les seves dimensions i problemes els més necessitats d'una subdivisió, tot i ésser conscient l'Ajuntament que el conjunt de la Ciutat necessita una urgent i nova redistribució del seu territori amb uns Districtes més equilibrats que no siguin tan sols una mera divisió administrativa de la Ciutat sinó una suma dels barris naturals i unitats de convivència, caràcter aquest que no reconeix l'actual delimitació urbana que divideix els barris naturals com en casos del Clot, repartit en tres Districtes, del Casc Antic i del barri de Sant Antoni, pertanyents l'un i l'altre a dos Districte diferents a la vegada. Afegeix que amb aquest propòsit s'ha fet ja un treball previ d'acumulació de dades sobre habitants, sobre equipaments i sobre origen de la població, que permetin avançar vers una nova distribució de la Ciutat; que aquesta tasca està encomanada a dues Comissions especials, l'una integrada per Regidors de totes les forces polítiques a la Corporació i l'altra amb representants (només en resten dos per designar) d'entitats que poden aportar la seva útil col·laboració en aquesta tasca; i que una i altra Comissió es reuniran al llarg del mes d'abril per a encetar la discussió de la nova divisió urbana, que s'ha d'enllestir dins d'aquest any.

Segueix dient que vista la inadequació de la divisió territorial actual s'incorporà al Reglament dels Consells municipals de Districte una disposició transitòria que faculta el Consell plenari per acordar, a petició del Consell municipal del Districte respectiu, subdivisions provisionals; que la proposta no parla de límits concrets sinó de barris naturals la delimitació dels quals es farà amb la divisió definitiva resultant dels treballs de les Comissions esmentades; i que, en definitiva, es tracta de dotar un Districte carregat de problemes i de dèficits i que té una extensió i una població molt grans, dels instruments idonis, dos Consells de Districte, que puguin fer molt més eficaç la gestió per resoldre els seus problemes.

El Sr. Sánchez i Pradell, tot i reconeixent la necessitat de cercar una solució per a aquest Districte atesa la seva importància demogràfica, expressa la seva disconformitat per la interpretació que es dóna al precepte que atribueix la competència sobre aquesta matèria a la Generalitat, i també per la indefinició de les dues zones en què es divideix el Districte.

El Sr. Soldevila deixa constància de l'oposició del seu Grup a la subdivisió provisional del Districte IX, perquè malgrat la conveniència de la mesura, pensa que tota subdivisió ha d'ésser ben raonada i l'Ajuntament ha d'evitar el risc d'haver de modificar novament els límits pels trasbals que això comportaria de manera que la decisió no es pot prendre sense abans haver-ne estudiat les conseqüències. Afegeix que la proposta no està completada amb els plànols necessaris dels perímetres de les dues zones ni s'acompanyen els estudis històrics sobre els barris, per tal d'evitar-ne la fragmentació; que no és contrari a una nova divisió urbana però sí a una política fragmentada i de fets consumats; que la Comissió especial no ha estat encara convocada; i que si s'hagués reunit ara tindriem uns horitzons més clars en lloc d'una proposta arbitrària que el seu Grup no pot aprovar.

El Sr. Crespo significa que el Consell municipal del Districte IX va tractar el tema a la sessió plenària del febrer en què acordà sol·licitar del Ple la subdivisió proposada; que les raons apuntades pel Sr. Vallverdú s'agreugen en el cas del Districte IX per causa de la seva extensió territorial i del seu cens de prop de 500.000 habitants, i pel fet que els barris que l'integren són els que a Barcelona tenen el nivell més alt de necessitats i l'acumulació de dèficits més notable, circumstàncies que fan impossible una gestió efectiva perquè, demés, el traspass de responsabilitats pràctiques als Consells de Districte no ha tingut la correlativa dotació dels recursos necessaris. Insisteix que es proposa una subdivisió absolutament provisional, exigida per criteris d'urgència i de simplificació; que la divisió definitiva es farà previs els estudis corresponents, raó per la qual no és lògic entrar avui en una discussió de límits puix la subdivisió proposada només pretén l'objectiu d'afrontar des d'ara els problemes quotidians sense esperar la subdivisió definitiva. Assenyala que els límits, encara que no estiguin traçats sobre un plànol, estan ben clars; que formen la part Nord: Nou barris, Turó de la Peira, Vilapiscina, Ramon Albó i Porta; i la part Sud: Sant Andreu, La Sagrera, Navas, El Bon Pastor i Baron de Viver mentre que el Clot, el Camp de l'Arpa i la Verneda passaran al Districte X. Acaba el Sr. Crespo fent esment a les dificultats sorgides per trobar un edifici per a seu del Consell de Districte de la zona Nord, que s'instal·larà al Barri de Canyelles, i per resoldre el transport fins allà mitjançant una nova línia d'autobusos, que entrarà en servei pròximament i satisfarà, ensems, una vella reivindicació d'enllaç entre els Nou Barris.

El Sr. Blanch admet que l'augment demogràfic a Barcelona ha estat molt important des de 1942 a 1980, particularment als barris perifèrics i que l'actual distribució per Districtes postula la subdivisió d'algun d'ells i la creació d'altres de nous, però objecta el Consell plenari no pot aprovar mesures provisionals encara no ben perfilades; que la Comissió per a l'estudi de la nova divisió administrativa de la Ciutat no ha estat consultada; que el Districte IX mereix una reforma del seu terme però això no pot fer-se amb una mesura provisional

de dubtosa legalitat; que cal fer abans un estudi històric dels barris, de la seva personalitat i de les seves tradicions; i que aquells que promouen la subdivisió són persones amb inquietuds ciutadanes però en el Districte hi viu i treballa altra gent que pot pensar el contrari, de manera que tal vegada seria convenient fer un referèndum per saber si la majoria vol o no la subdivisió, la qual així tindria el necessari caire democràtic.

El Sr. Sánchez i Pradell entén que la gestió municipal ha d'ésser respectuosa amb les competències atribuïdes a la Generalitat i reitera el sentit del seu vot.

El Sr. Martínez i Medina observa que oposar-se a la subdivisió del Districte IX palesa l'existència dins la nostra Ciutat de dos móns diferents; que la subdivisió implica una millor integració social del veïnat i no prejutja la nova divisió territorial de la Ciutat; que el Districte, que té una població similar a una Ciutat com Zaragoza, ofereix notable deficiències que s'han de conèixer a fons si es desitja una gestió municipal eficaç; i que ell aconsellaria a alguns Regidors que abans de votar no al dictamen, donessin un tomb per la zona.

El Sr. Vallverdú significa que el precepte invocat pel Sr. Sánchez i Pradell no impedeix la subdivisió provisional; que la Generalitat ha donat la seva conformitat, per no trobar-hi cap infracció ni de tràmit ni de fons, a la vigència del Reglament dels Consells municipals de Districte, el qual, en una disposició transitòria, preveu la possibilitat de subdividir provisionalment alguns Districtes entretant no es porti a terme la nova divisió territorial de la Ciutat; que, contràriament a les paraules del Sr. Blanch, els objectius de la descentralització són ben clars: es vol convertir els Consells de Districte en uns autèntics Ajuntaments del Districte dotats dels mitjans personals, materials i tècnics necessaris, per tal d'apropar la gestió municipal al veïnat; que el referèndum proposat pel mateix Regidor vulnera la normativa aprovada en desenvolupament de la Constitució; que la Comissió especial per a la nova divisió urbana no ha estat consultada perquè es tracta d'una mesura provisional contemplada a la disposició transitòria 1.ª del Reglament dels Consells de Districte (votada, a més, favorablement, pels Regidors centristes), i per tal de no entorpir la tasca d'aquella Comissió; i que el senyor Soldevila, en considerar incompetent el Consell del Districte IX per a prendre, per unanimitat, la iniciativa de subdivisió, subvalora la capacitat d'aquests òrgans tot i presidir-ne un.

El Sr. Alcalde invoca la necessitat d'interpretar amb imaginació la legalitat que ens encotilla; i sotmet a votació el dictamen tot subratllant la provisionalitat de la decisió que avui s'adopta.

S'aprova el dictamen relatiu a la subdivisió del Districte IX amb els vots en contra dels Srs. Pujadas, Blanch, Soldevila, Guillén, Comalrena de Sobregrau, Miró i Ardèvol i Sánchez i Pradell.

El Sr. Martínez i Medina s'absenta del Saló de sessions, amb la vènia de la Presidència.

Proposició dels Srs. Cullell, Millet i Comas:

1. — Iniciar immediatament prop del Ministeri de l'Interior gestions a fi que retorni al Patrimoni municipal la propietat i la lliure disponibilitat dels edificis que un dia foren escoles municipals i a partir de 1939 es destinaren a albergar les Forces d'ordre públic, i que s'indemnitzi a l'Ajuntament per l'import que es calculi com a preu just en concepte d'utilització des que fou cedida aquesta.

2. — Iniciar immediatament gestions prop de l'Ajuntament de Berga a fi d'analitzar conjuntament la situació jurídica en relació amb l'immoble destinat a antiga Escola d'Alta Muntanya, convertida en caserna de l'Exercit des de 1939, i d'acord amb el resultat, plantejar al Ministeri de Defensa la necessitat de trobar una solució justa respecte a la compensació econòmica per la utilització des de l'any esmentat, i en relació amb el futur.

El Sr. Comas justifica l'anterior proposta en el dret de les Corporacions locals a recuperar els béns del seu patrimoni, especialment quan els han estat arrabassats per la força, com és el nostre cas respecte: de l'edifici del «Cuartel general Asensio» de la Policia Nacional on estava instal·lat el Grup escolar núm. 4 de la Institució municipal de Cultura Francesc Macià i que fou ocupat per les forces de seguretat després dels fets de l'octubre de 1934; de l'edifici del Relloige on des de l'entrada de les tropes franquistes hi ha el «Cuartel de Belchite de la Policia Nacional i abans hi havia el Grup escolar núm. 1 de la mateixa Institució Francesc Macià; i del Pavelló de Suecia a l'Exposició de 1929 donat pel Govern d'aquell que es va emplaçar a Berga destinant-lo a colònia escolar d'hivern, i que fou ocupat com a caserna de l'Exercit pel Tinent Coronel Pérez Viñeta, amb el temps Capità general de la IV Regió Militar.

El Sr. Martinez i Fraile matitza que l'edifici primitiu de Berga ha estat substituït per un altre de manera que la petició s'ha de dirigir a reclamar la propietat del terreny. El Sr. Comas contesta que ignora aquesta circumstància però que en les converses mantingudes amb l'Alcaldia de Berga aquesta ha ofert el seu suport a la proposta.

El Sr. Pujadas dóna el seu suport a la iniciativa però al seu juí l'expedient presenta defectes formals i ambigüitats jurídiques que caldrà aclarir abans d'interposar les corresponents accions de manera que tal vegada fóra preferible ajornar l'acord fins una propera sessió. El Sr. Miró també anticipa el seu vot favorable a la proposta.

El Sr. Alcalde precisa que es tracta d'una proposició: l'expedient no s'ha iniciat encara: s'obrirà a conseqüència de l'acord adoptat avui; que el tema és delicat i ha d'ésser tractat amb flexibilitat; que la recuperació dels immobles, si s'aconsegueix, serà un èxit encara que no s'obtingui cap compensació per la utilització durant tot aquest temps; que ja s'han sostingut unes converses inicials sobre els edificis de la Plaça Espanya i sobre la casa número 43 de les Rambles, antic convent també utilitzat durant un temps per la Policia Armada; que en una primera fase es partidari que les gestions es mantinguin en forma de contactes personals a determinats nivells; que els respectius Consells de Districte seran consultats sobre el destí dels immobles un cop recuperats; i que a través dels serveis del Patrimoni d'aquest Ajuntament i de l'Alcaldia de Berga hom procurarà esbrinar la situació patrimonial de la finca d'aquella localitat. Propugna doncs, l'aprovació de la proposta en el sentit d'impulsar les gestions ja iniciades.

El Sr. Crespo insinua la conveniència d'incloure en la proposta l'edifici seu del Consell municipal del Districte VII, parcialment ocupat per una companyia de la Policia Nacional i per una Comisaria; però el Sr. Serra no creu oportú fer-ho perquè aquesta qüestió incideix sobre la distribució territorial de les Comisaries a l'àrea de Barcelona, que es objecte d'una negociació que es troba encara en la fase preliminar.

El Sr. Pujadas en dóna per satisfet amb els aclamaments donats pel Sr. Alcalde i anuncia que el seu Grup votarà afirmativament.

S'aprova la proposta dels Srs. Cullell, Millet i Comas en el sentit proposat per l'Alcaldia.

Proposició dels Srs. Abad, Pradas i Martinez i Medina:

Crear una Comissió formada per un Regidor de cada una de les forces polítiques presents al Consistori, perquè en el termini de tres setmanes presenti a informe de la Comissió municipal permanent un estudi sobre la periodicitat dels Consells plenaris, règim de sessions, funcionament i competències dels mateixos. Aquesta proposta hauria de ser discutida i aprovada si procedeix en el primer Consell ple que se celebri.

El Sr. Pradas assenyala que com s'expressa a l'exposició de motius del l'escrit, la sessió del passat 14 de març, en què la precedent proposta es presentà en forma de moció, tancà un període important de la nova Administració municipal democràtica i, a juí del seu Grup, cal ara plantejar-se la celebració de les sessions del Consell plenari la qual cosa implica entrar a considerar-ne la periodicitat, la competència i el funcionament, com un dels elements fonamentals de la vida del Municipi i com un dels signes de redreçament democràtic de la vida quotidiana; que per això es proposa la creació d'una Comissió ad hoc integrada per un membre de cada una de les forces polítiques perquè, en el termini de tres setmanes, presenti a la Comissió municipal permanent un estudi sobre el règim de les sessions plenàries, el qual seria després sotmés al Consell ple; que aquesta Comissió es dissoldria automàticament en finalitzar la seva tasca i per tant no suposaria cap nova complicació de l'organigrama municipal i que tal vegada seria convenient fixar-li ja ara les següents directrius: 1.ª El Ple és l'òrgan sobirà de l'Ajuntament. 2.ª Les sessions han de tenir caràcter normal, no excepcional; 3.ª S'ha de tendir a la celebració d'un Ple mensual, comprenent en el còmput les sessions extraordinàries; 4.ª El Ple ha d'ésser el lloc de debat i de control polític on s'analitzin les grans opcions de les Àrees i on aquestes rendeixin comptes, a fi de reduir els marges de la discrecionalitat sense questionar, però, les funcions de la línia executiva; 5.ª El Ple ha de tenir les màximes competències en les grans qüestions d'interès general, sense perjudici de la capacitat operativa i funcional, així, per exemple, fora convenient d'atribuir-li l'aprovació provisional dels plans d'urbanisme. Afegeix que també l'esmentada Comissió podria abordar el règim de sessions dels altres òrgans col·legiats; que per altra banda, en la seva tasca hauria de comptar amb l'assistència jurídica dels serveis centrals de l'Ajuntament; i que les propostes que faci han de tenir una visió flexible, innovadora i imaginativa interpretant la legalitat vigent de manera progressista i innovadora com s'ha fet amb el Reglament dels Consells de Districte.

El Sr. Pujadas mostra la seva satisfacció per la proposta si bé precisa que, el seu entendre, les sessions extraordinàries en principi no haurien d'incloure's dintre del còmput del Ple mensual.

El Sr. Vallverdú en nom del Grup socialista dóna suport a la proposta reafirmant la necessitat del Ple mensual i la conveniència de donar la màxima difusió a la convocatòria i a l'Ordre del dia de les sessions i de celebrar-les en llocs i hores més assequibles al públic, tot això per tal d'estimular els debats previs.

El Sr. Borrell vol que s'aclareixi si aquesta Comissió s'integrarà efectivament amb representants de tots els partits polítics, i suggereix que els acords s'adoptin per una majoria de dos terços.

El Sr. Maragall considera preferible que la proposta es tracti al si de la Comissió informativa d'Ordenances, Reglaments i Reforma administrativa, en la qual estan representats tots els partits; que convé establir una major periodicitat en els Plens i reconèixer el seu caràcter d'òrgan de debat sense entrar, però, en una revisió de les seves competències, que trobaria obstacles legals.

El Sr. Abad replica que una Comissió ad hoc formada per representants de les coalicions oficialment reconegudes agilitzaria el ritme dels treballs, els quals, en definitiva, després haurien d'ésser aprovats pel Consell plenari. El Sr. Pujadas abona aquestes paraules.

El Sr. Alcalde observa que els òrgans existents han de desplegar tota la seva potencialitat; que amb la creació d'una Comissió ad hoc no es guanyaria res puix la proposta que fes hauria d'ésser informada posteriorment per la Comissió informativa i per la Permanent.

El Sr. Pradas rectifica la proposta inicial en el sentit que després de Setmana Santa la Comissió informativa d'Ordenances examini el tema i nomeni un equip de treball que concreti l'estudi, que després seguirà la tramitació ordinària.

S'aprova la proposta en el sentit concretat pel Sr. Pradas.

La Presidència disposa l'examen conjunt dels punts de l'Ordre del dia relatius a les propostes signades pels Srs. Miró, Sánchez i Pradell i Thió que diuen:

L'una:

«Realitzar un estudi que en un temps no superior als 60 dies defineixi una sèrie de mesures concretes i específiques en relació als punts següents dirigits a assolir una disminució del consum energètic de l'Ajuntament:

1. — Valoració de l'eficiència de tots els sistemes que consumeixen energia en termes significatius. Aquesta valoració hauria d'establir-se per a ser maximeficax d'acord amb els criteris que estableix la segona llei d'eficiència termodinàmica definida per l'Acadèmia de Ciències Físiques dels Estats Units.

2. — Valoració del consum i establiment d'un sistema comptable en relació al mateix que relacionés el cost monetari, el vector energètic utilitzat (comustible, electricitat, mecànic, elèctric, etc).

3. — Definició de les mesures concretes a aplicar per assolir la reducció del consum en ordre a:

— Millora de l'eficiència (disminució de pèrdues, reducció utilitzacions inútils, etc).

— Millora de la relació treball energètic utilitzat-treball efectuat (calefactor, mecànic, elèctric, etc).

4. — Establiment en relació al punt segon, d'un sistema anual de valoració i revisió a fi de continuar introduint mesures que millorin la primera implantació del punt tercer.

Per la millor valoració i seguiment dels resultats es considera així mateix necessari la clara definició d'un Conseller-Regidor, responsable de l'estudi i de la seva ulterior operativitat»

L'altra:

(a) Que l'Ajuntament prepari un programa territorialitzat per fases de reducció del consum d'energia en el sector domèstic i comercial i gestioni el conseqüent ajut per part del Govern central.

b) Que es creï l'equip de gestió i manteniment corresponent per a dur a terme i mantenir dit programa, els costos del qual deuen d'ésser coberts per l'ajut esmentat».

En defensa d'aquestes propostes el Sr. Miró indica que durant la dècada 1971-1980 el preu del petroli s'ha encarat en un 2.800 per 100 i les estimacions preveuen que els preus actuals es duplicaran en els 4 propers anys; que a Catalunya el cost de l'energia té un impacte en la formació dels preus que duplica les mitjanes del conjunt de l'Estat; que malgrat aquest fet el consum d'energia augmenta: s'ha gastat més petroli i l'energia elèctrica gastada ha estat un 6 i mig per 100 més, percentatge superior a l'augment del producte interior brut; que els Ajuntaments no poden romandre impassibles davants d'aquest fenomen ans, ben al contrari, han de contribuir a resoldre'l amb les mesures al seu abast seguint els exemples de l'Ajuntament de Milà, on s'ha creat un departament per orientar i donar suport tècnic als ciutadans sobre l'estalvi energètic, de diversos municipis suïssos, que en un congrés han intercanviat informació sobre el tema, dels municipis de l'Ille de France, que també mantenen un programa d'intercanvi d'experiències amb el mateix objectiu, i de l'Ajuntament de París, que ha procurat de reduir en un 50 per 100 el consum d'energia de les seves instal·lacions esportives.

Segueix dient que davant d'aquest tema l'Ajuntament de Barcelona té una doble responsabilitat com a gestor dels interessos col·lectius i com a consumidor que han previst unes despeses energètiques per valor de 267 milions de pessetes, xifra que representa quasi un 1 per 100 de l'import total del Pressupost ordinari i un 3 per 100 de les adquisicions de béns i serveis, i equival a les despeses de les Àrees de Joventut i d'Esports; que cal racionalitzar el consum d'energia per un doble motiu: L'efecte pedagògic de la mesura sobre els veïns i l'estalvi real que, sense inversió, pot estimar-se en un 10 o 12 per 100 i amb inversió en un 15 o 25 per 100 dels costos energètics, o sia, amb els diners estalviats es podrien sufragar les festes i festivals de tot l'any o els majadors de les guarderies infantils; que una acció de l'Ajuntament per a reduir el consum energètic de es famílies i del sector terciari podria representar una disminució de l'1 per 100 del consum de tot catalunya i tindria uns efectes racionalitzadors que superarrien els límits municipals; que una iniciativa d'aquest caire, implicaria, en bona lògica, un suport econòmic del Govern; i que la capacitat d'imaginació que reclama l'Alcaldia no s'ha de dedicar solament a la interpretació de la legalitat sinó també a millorar els serveis i a sensibilitzar la nostra comunitat vers un dels problemes més greus del País.

El Sr. Solé i Sabarís abona les consideracions del Sr. Miró tot recordant que un dels slogans electorals de l'actual President dels Estats Units ha estat «Estem balafien massa energia»; que l'estudi «Recursos del futur» realitzat per economistes i sociòlegs de fama internacional, determina la proporció entre el producte interior brut i el consum d'energia en els següents sectors: Transports de viatgers, indústria, acondicionament d'espais residencials, transport de mercaderies i aparells domèstics; i fixa la correlació entre el consum ener-

gètic i la puja de preus. Assenyala que la reducció del consum energètic repercuteix en la qualitat del medi ambient; que els gasos líquats del petroli i l'energia en el lloc de consum tenen un impacte ambiental molt petit si bé el d'aquesta última és considerable en el lloc de producció, molts dels quals, en el nostre cas estan ubicats dintre el perímetre urbà i tampoc es pot restar indiferent davant de la contaminació produïda per les centrals nuclears o tèrmiques; que segons un estudi del Ministeri d'Indústria, que data del 1975 els principals agents contaminants eren: Els vehicles amb un 31 per 100, la combustió en fonts fixes amb el 38 per 100, els processos industrials amb el 17 per 100; que la combustió en fonts fixes és responsable de l'emissió del 80 per 100 de l'anhidrid sulfurós i del 25 per 100 de les partícules, però a Barcelona aquestes dades s'alteren perquè en utilitzar-se més gas i menys carbó disminueixen els percentatges d'anhidrid sulfurós i de partícules i augmenta el d'òxid de nitrogen; que per tant la reducció del 10 per 100 de les emissions domèstiques i comercials comportarien una correlativa disminució d'aquests factors contaminants.

El Sr. Pujadas s'absenta del Saló de sessions, amb la vènia de la Presidència.

El Sr. Alcalde expressa la seva conformitat amb ambdues propostes tot i trobar escàs el termini de dies per a realitzar l'estudi demanat a la primera. Suggereix que l'Alcaldia en contacte amb els Regidors signataris podria concretar la tramitació més adient per ambdues peticions.

S'aproven les dues propostes en el sentit suggerit per l'Alcaldia.

Proposta signada pels Srs. Miró, Sánchez i Pradell i Thió relativa a l'establiment i regulació del Síndic de Greuges.

En relació a aquesta proposta el Sr. Sánchez i Pradell recorda que en una anterior sessió el senyor Miró anuncià que si en el termini de dos mesos no es presentava un projecte per configurar la figura del Síndic de Greuges, el seu Grup presentaria unes bases per regular aquesta institució que té gran transcendència per a l'Administració municipal. Amb criteri realista ofereix una fórmula transaccional en el sentit que el Plenari prengui

en consideració la proposta i la trameti a la Comissió informativa d'Ordenances, Reglaments i Reforma administrativa.

El Sr. Bonilla indica que el tema incumbeix propiament a la Comissió de Descentralització i Participació ciutadana, la qual en una passada sessió ja rebé l'encàrrec de estudiar-lo, cosa que no ha pogut fer fins ara pel gran nombre de qüestions que se li han acumulat damunt la taula. Propugna, doncs, que es prengui el compromís de discutir el tema dintre de l'esmentada Comissió.

El Sr. Vallverdú observa que el ritme de treball de la Comissió de Descentralització no li ha permès de plantejar-se encara en profunditat la figura del Síndic de Greuges, la qual, per altra banda tal vegada fora preferible no implantar-la fins veure el desenvolupament de les figures anàlogues establertes a l'art. 54 de la Constitució i a l'art. 35 de l'Estatut de Catalunya, car a molts països aquestes institucions d'àmbit estatal tenen atribuïdes competències sobre l'administració municipal, i en el Dret comparat es donen pocs casos d'ombusmans a nivell local.

El Sr. Sánchez i Pradell replica que el Síndic de Greuges municipal no és incompatible amb l'existència del Síndic de Greuges per a tot Catalunya; que el Municipi no pot renunciar a les seves legítimes iniciatives i de la mateixa manera com enviarà a la Generalitat un projecte de llei que sigui una veritable Carta municipal, també pot trametre-li un altre sobre el Síndic de Greuges municipal, que acceptaria que fos redactat per la Comissió de Descentralització.

El Sr. Vallverdú insisteix en la conveniència que la proposta sigui, en tot cas, examinada per la Comissió de Descentralització i Participació ciutadana i, a requeriment del Sr. Sánchez i Pradell, precisa que el debat dins de l'esmentada Comissió es faria en un termini de 3 mesos.

S'aprova trametre la proposta a la Comissió de Descentralització i Participació ciutadana perquè en faci un estudi en el termini de tres mesos.

S'aixeca la sessió a les vint hores i quaranta minuts.

PUBLICACIONS I DISPOSICIONS OFICIALS

BUTLLETI OFICIAL DE LA PROVINCIA

Agost 1980

Anuncis publicats:

El dia 12: Cancelació de les garanties donades per «Instalaciones Eléctricas Condal, S. L.» per les obres a l'Hospital de Ntra. Sra. de l'Esperança;

per el senyor Enrique Rodriguez Petriz, per obres al Negociat de Planificació; i per el senyor Celestino Frigola, per les obres de distribució i subministrament de distribució del aigua, a edificis municipals.

El dia 16: S'exposa al públic el plec de les condicions especials per la contractació de «Prestación de los Servicios de cantina para los trabajadores del Parque Zoológico» aprovats en 29 juliol 1980.

ANUNCIS OFICIALS

AJUNTAMENT DE BARCELONA

CANCELACIÓ DE GARANTIES

Finalizados los trabajos de instalación de 26 bocas de incendios de 100 mm. de diámetro en los Distritos III, VIII, IX, X, XI, XII, adjudicadas a Sociedad General de Aguas de Barcelona, S. A., con domicilio en esta ciudad, Paseo de San Juan n.º 29, se hace público a los efectos de cancelación de garantía definitiva y en cumplimiento de lo dispuesto en el art. 88 del Reglamento de Contratación de las Corporaciones locales, para que en el plazo de quince días puedan presentar reclamaciones quienes creyeren tener algún derecho exigible a dicho contratista, por razón del contrato garantizado.

Barcelona, 6 de Agosto de 1980. — El Secretario General Acctal., José Balcells Junyent.

* * *

Finalizado el suministro de piezas de recambio para las parrillas de los hornos de la Planta Incineradora de basuras, adjudicadas a Protección Ambiental, S. A., con domicilio en esta ciudad, Paseo de Gracia núm. 11, se hace público a los efectos de cancelación de garantía definitiva y en cumplimiento de lo dispuesto en el art. 88 del Reglamento de Contratación de las Corporaciones locales, para que en el plazo de quince días puedan presentar reclamaciones quienes creyeren tener algún derecho exigible a dicho contratista, por razón del contrato garantizado.

Barcelona, 6 de Agosto de 1980. — El Secretario General Acctal., José Balcells Junyent.

* * *

Finalizados los trabajos de suministro e instalación de paneles luminosos, carteles, croquis y pórticos de señalización turística no automáticos, para la ordenación, orientación, regulación del tráfico en la entrada y salida de la ciudad y en vías públicas de la misma, adjudicadas a Industrias de Mendoza, S. A., con domicilio en esta ciudad, calle de Balmes, n.º 382, se hace público a los efectos de cancelación de garantía definitiva y en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 88 del Reglamento de Contratación de las Corporaciones locales, para que en el plazo de quince días puedan presentar reclamaciones quienes creyeren tener algún derecho exigible a dicho contratista, por razón del contrato garantizado.

Barcelona, 6 de Agosto de 1980. — El Secretario General Acctal., José Balcells Junyent.

Finalizados los trabajos de la reforma eléctrica para el servicio de higiene en la vía pública, sito en el paseo de Gracia-calle Valencia, adjudicados a Instalaciones Eléctricas Condal, S. L., con domicilio en esta ciudad, calle Vilamarí, núm. 71, se hace público a los efectos de cancelación de garantía definitiva y en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 88 del Reglamento de Contratación de las Corporaciones Locales, para que en el plazo de quince días puedan presentar reclamaciones quienes creyeren tener algún derecho exigible a dicho contratista, por razón del contrato garantizado.

Barcelona, 18 de julio de 1980. — El Secretario general, JORGE BAULIES CORTAL.

* * *

Finalizadas las obras de instalación del cuadro general alimentación energía eléctrica, líneas generales y especiales, ala oeste del Hospital de Nuestra Señora de la Esperanza (Expte. 84/75), adjudicadas a Instalaciones Eléctricas Condal, S. L., se hace público, a los efectos de cancelación de la garantía definitiva y en cumplimiento de lo dispuesto en el art. 88 del Reglamento de Contratación de las Corporaciones Locales, para que en el plazo de quince días puedan presentar reclamaciones quienes creyeren tener algún derecho exigible a dicho contratista, por razón del contrato garantizado.

Barcelona, 27 de junio de 1980. — El Secretario general, JORGE BAULIES CORTAL.

* * *

Finalizadas las obras de distribución interior en el Negociado de Planificación (Expte. 87/1979), adjudicadas a don Enrique Rodríguez Petriz, se hace público, a los efectos de cancelación de la garantía definitiva y en cumplimiento de lo dispuesto en el art. 88 del Reglamento de Contratación de las Corporaciones Locales, que en el plazo de quince días puedan presentar reclamaciones quienes creyeren tener algún derecho exigible a dicho contratista, por razón del contrato garantizado.

Barcelona, 28 de julio de 1980. — El Secretario general, JORGE BAULIES CORTAL.

* * *

Finalizados los trabajos de distribución de agua en el Mercado de la Concepción; suministro de agua en la Escuela de Formación Profesional de Jardinería y Horticultura de Santa María de Mar-

torellas; reparación, consolidación, limpieza y otras obras varias en minas durante 1975; ampliación de la red de agua del Mercado de San José; suministro de agua a la masía de Can Girona, de Santa María de Martorellas; renovación canalizaciones y bocas de riego en la plaza Calvo Sotelo y Parque de la Ciudadela; red de distribución de aguas en el Mercado de San Andrés; nueva red de distribución de agua en el Mercado de Hostafranch; renovación redes jardines Infanta Carlota y Obispo Catalá; renovación de canalizaciones y bocas de riego en Parque del Turó del Putxet; red de distribución de agua en el Mercado de la Libertad; nueva distribución de agua en el Mercado de la Sagrada Familia, adjudicados todos ellos a don Celestino Frigola Capó, con domicilio en calle Villarroel, número 62, de esta ciudad, se hace público, a los efectos de cancelación de garantía definitiva y en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 88 del Reglamento de Contratación de las Corporaciones Locales, para que en el plazo de quince días puedan presentar reclamaciones quienes creyeran tener algún derecho exigible a dicho contratista, por razón del contrato garantizado.

Barcelona, 23 de julio de 1980. — *El Secretario general, JORGE BAULIES CORTAL.*

EXPOSICIÓ AL PUBLIC

SERVICIO MUNICIPAL DE PARQUES Y JARDINES DE BARCELONA

En cumplimiento de lo dispuesto en el art. 121 del Reglamento de Servicios de las Corporaciones Locales, estará expuesto a información pública, durante treinta días, en el Departamento de Contratación de este Servicio (avenida del Marqués de Comillas, s/n., el pliego de condiciones especiales por el que ha de regirse el contrato de «Prestación de los servicios de cantina para los trabajadores del Parque Zoológico», aprobado por el Regidor-Presidente del Servicio Municipal de Parques y Jardines de Barcelona, en fecha 29 de julio de 1980.

Barcelona, 31 de julio de 1980. — *El Gerente, Pere Felis.*

TRASPASSAMENT DE DRETS FUNERARIS

Se cita a cuantas personas puedan considerarse con algún derecho a las sepulturas que a continuación se relacionan, para que comparezcan en el Negociado de Cementerios de esta Secretaría, dentro de los quince días hábiles siguientes a los de la publicación de este anuncio en el Boletín Oficial de la Provincia, y se advierte que si no lo hicieren quedarán decaídos de su derecho y continuará la tramitación del expediente sin ulterior citación ni audiencia:

1.º D.ª M.ª Begoña Alvarez Urzay, duplicado nicho núm. 6.462 piso 6.º San Olegario 5.ª del Sud-Oeste, de M.ª Begoña Alvarez Urzay.

2.º D. Ramón Arcalis Papiol, trasp. prov. hipogeo arqueado núm. 226 piso 1.º os., San Juan, 9.ª del sud-Oeste, de Jaime Alcales Rabasa.

3.º D.ª Dolores Balanza Guillamón, trasp. y duplicado nicho núm. 3.509 piso 2.º, Dpto. Central, de las Corts, de Antonio Balanza Olmedo.

4.º D. Ignacio de Balanzó Echevarria, trasp. y duplicado hipogeo egipcio núm. 13, San José 3.ª, del Sud-Oeste, de Vicente Echevarria Soriano.

5.º D. Luis Banque Masip, trasp. prov. Col. A. piso 6.º núm. 876 vía de la Misericordia, 3.ª, del Sud-Oeste, de José Banque Franch.

6.º D. José Binué Estruch, trasp. y duplicado nicho núm. 12.273 piso 7.º Dpto. 5.º de las Corts, de Juan Jorge Binué Alberto.

7.º D. José Bos Esteban, trasp. prov. nicho número 303, piso 3.º, Cerca, departamento 3.º y osario núm. 3.179, del Este, de Miguel Bos y Ferrer.

8.º D.ª Pastora Bueno Galián, trasp. provisional Col. núm. 460 piso 4.º San Juan Bautista, 9.ª, del Sud-Oeste, de Antonio Bosch Maslloset.

9.º D.ª Concepción Capdevila Oriol, trasp. por testamento y dupl. nicho esp. n.º 33.173, piso 3.º os., agrp. 2.ª del Norte de Angelina Toral Oriol.

10. D.ª María Carceller Temprado, trasp. provisional nicho núm. 9.322, piso 4.º Dpto. 5.ª de Las Corts, de Carmen Carceller Temprado.

11. D.ª Clara Casadevall Marín, trasp. y duplicado nicho núm. 1.571 piso 2.º San Antonio Abad, 12.ª, del Sud-Oeste, de Anastasio Marín Muñoz.

12. D. Emilio Casanovas Viñas, trasp. provisional nicho núm. 965 piso 5.º Exterior Isla 1.ª Departamento del Este, de Jaime Juliá Claret.

13. D.ª Ana Cases Balagué, trasp. prov. Col. B. núm. 848, piso 1.º os. San Francisco 9.ª, del Sud-Oeste, de Dolores Balagué Martí.

14. D. José Catalán García, trasp. prov. Col. B. núm. 2.835 piso 5.º San Agustín, 14.ª del Sud-Oeste, de María Francisca García Sober.

15. D.ª Concepción Condeminas Abos, trasp. y dupl. Arco Cueva núm. 169, plaza San Miguel, 9.ª, del Sud-Oeste, de Ctes. de Robles-Condeminas.

16. D. Antonio Cullell Serra, trasp. prov. nicho núm. 3.571 piso 3.º Cerca, Depto. 3.º, del Este, de Juan Ferrer Pladellorens.

17. D.ª Josefa Damón Vidal, trasp. prov. nicho núm. 57 piso 1.º os. Interior Centro Isla 3.ª Dpto. 1.º del Este, de Manuel Damón Borís.

18. D. Bautista Esteve Benlloch, duplicado Col. B. núm. 3.415 piso 2.º San Joaquín, 12.ª, del Sud-Oeste, de Bautista Esteve Benlloch.

19. D.ª Ana Ferreri Laplana, trasp. prov. nicho núm. 545 piso 1.º os. serie 5.ª Dpto. 1.º de San Andrés, de Enrique Ferreri Bosch.

20. D. José Fina Fernández, trasp. prov. nicho núm. 3.040 piso 6.º Depto. Central de Las Corts, de Federico Fina Fernández.

21. Luis Gabriel Gramunt, trasp. prov. nicho núm. 4.499 piso 5.º Depto. 3.º de San Andrés, de José Gabriel Navarra.

22. D.ª Esther Gil Buján, trasp. abandono Col. B. núm. 2.114 p.º 5.º Pza. Ntra. Sra. Montserrat 14.ª del Sud-Oeste de Pilar Schaffauser Valenti.

23. D. Emilio Guilera Vilasaló, trasp. prov. Col. A. núm. 447 piso 4.º de San Jaime, 10.ª, del Sud-Oeste, de Emilio Guilera Egea.
24. D. Manuel Juan Saiz, trasp. prov. nicho núm. 1.581 piso 6.º Interior Isla 2.ª, Dpto. 1.º del Este, de Amparo Lluch Piqueras.
25. D. Carmen López Sanromá, prov. hipogeo trapecial núm. 349 piso 2.º, San Jaime, 10.ª, del Sud-Oeste, de Adriana López de Cartegenova.
26. D. Juan Manero Barceló, trasp. prov. Col. A. núm. 1.505, piso 5.º San Jaime, 10.ª, del Sud-Oeste, de Jaime Manero Barceló.
27. D. Miguel Marquez Morata, duplicado nicho núm. 16.103, piso 4.º San Jaime, 9.ª del Sud-Oeste, de Miguel Marquez Morata.
28. D. Vicente Martí Esteve, trasp. prov. Col. B. núm. 1.413 piso 6.º San Jorge, 6.ª, del Sud-Oeste, de Francisca Ballalta Cabrera.
29. D.ª Josefa Martínez Martínez, trasp. prov. Col. B. núm. 4.980 piso 2.º, San Jorge, 7.ª, del Sud-Oeste, de Justa Martínez Izquierdo.
30. D. Juan Monfort Madaula, trasp. prov. nicho núm. 779 piso 2.º Isla 2.ª Interior dpto. 1.º y osario 5.003, del Este, de Bernardo Parareda Pachón.
31. D.ª Flora Morell Vives, trasp. prov. nicho núm. 87 piso 3.º Serie 1.ª, Dpto. 2.º de San Andrés, de Buenaventura Morell Vendrell.
32. D.ª M.ª del Carmen Moreno Viñas, trasp. prov. nicho núm. 39 p.º 2.º, Exterior isla 1.ª Dpto. 1.º del Este, de Mariano Grehuet Calvarons.
33. D.ª M.ª del Carmen Moreno Viñas, prov. nicho núm. 1.462 p.º 3.º, Cerca, Dpto. 1.º del Este, de Maria Navarro Libra.
34. D.ª Josefina Muria Queol, trasp. prov. nicho núm. 3.017, p.º 1.º os. Cerca, Dpto. 3.º del Este, de Cristobal Llorens Traveria.
35. D.ª Amparo Muria Querol, trasp. prov. nicho núm. 1.948, p.º 3.º, Cerca, Dpto. 3.º del Este, de José Torner Catedrático.
36. D.ª Josefina Ramón Más, trasp. prov. nicho núm. 1.110, piso 4.º Exterior Isla 2.ª Dpto. 1.º y osario núm. 4.592, del Este de Josefa Cuello Prat.
37. D.ª Mercedes Ramos Conte, trasp. prov. nicho núm. 3 piso 3.º manzana 3.ª de Horta, de Pablo Parramón.
38. D.ª Rosa Ripollés Ramí, trasp. prov. nicho núm. 4.149, piso 3.º Isla 5.ª de Las Corts, de Ctes. Ripollés-Ripollés.
39. D. Jaime Robusté Bernal, trasp. prov. nicho núm. 2.058, p.º 2.º Serie 1.ª Dpto. 2.º de San Andrés, de Josefa Vidal Anguera.
40. D.ª Carmen Rodríguez Sanchez, trasp. por abandono Col. B. núm. B-506 p.º 3.º Ntra. Sra. de la Merced, 14.ª del Sud-Oeste, de Encarnación Sanchez Gazquez.
41. D. Pedro Rovira Rovira, trasp. prov. Col. B. núm. 2.927 piso 2.º San Francisco, 9.ª del Sud-Oeste, de Enriqueta Martí Papiol.
42. D.ª Rosa Rovira Terris, trasp. prov. nicho núm. 272, piso 4.º serie 3.ª de San Andrés, de Ramón Piqué Moncunill.
43. D.ª Aurora Sabater Lasala, trasp. provisional Col. B. núm. 973, piso 2.º San Jorge, 6.ª del Sud-Oeste, Juan Sabater Fabregat.
44. D. Manuel Samper Alberola i Maria Montolia Pons, trasp. aband. nicho esp. núm. 32.289, p.º 2.º os. Agrup. 11.ª del Norte, de Francisco Castro Ruiz.
45. D.ª M.ª Victoria Sanchez Urgell, trasp. provisional tumba mayor 1.ª clase núm. 1 Santa Eulalia, 2.ª, del Sud-Oeste, de José M.ª Sanchez Urgell.
46. D.ª Sostenes Serra Azanza, trasp. abandono Col. B. núm. 1.559 p.º 2.º San Jaime 8.ª del Sud-Oeste, de Juan Lozano Cerezo.
47. D. Germán Serres Miñana, trasp. prov. nicho núm. 3.526 piso 5.º Isla 5.ª de Las Corts, de Josefa Pérez Vda. Miñana.
48. D.ª Josefa Vicente Lorente, trasp. provisional Col. B. núm. 2.414, piso 2.º Santísima Trinidad, 12.ª del Sud-Oeste, de Manuel Norte Gimenez.
49. D. Eduardo Viserta Cuomo, trasp. abandono Col. núm. 2.170 p.º 6.º San Olegario, 5.ª del Sud-Sud-Oeste, de Humberto Boleda Siso.
50. D. Pedro Zaragoza Valero, trasp. provisional Col. B. núm. 69 piso 4.º San Jorge 7.ª, del sud-Oeste, de Pedro Zaragoza Alemany.

Barcelona, 20 de agosto de 1980. — El Secretario general accidental, José Balcells Junyent.

